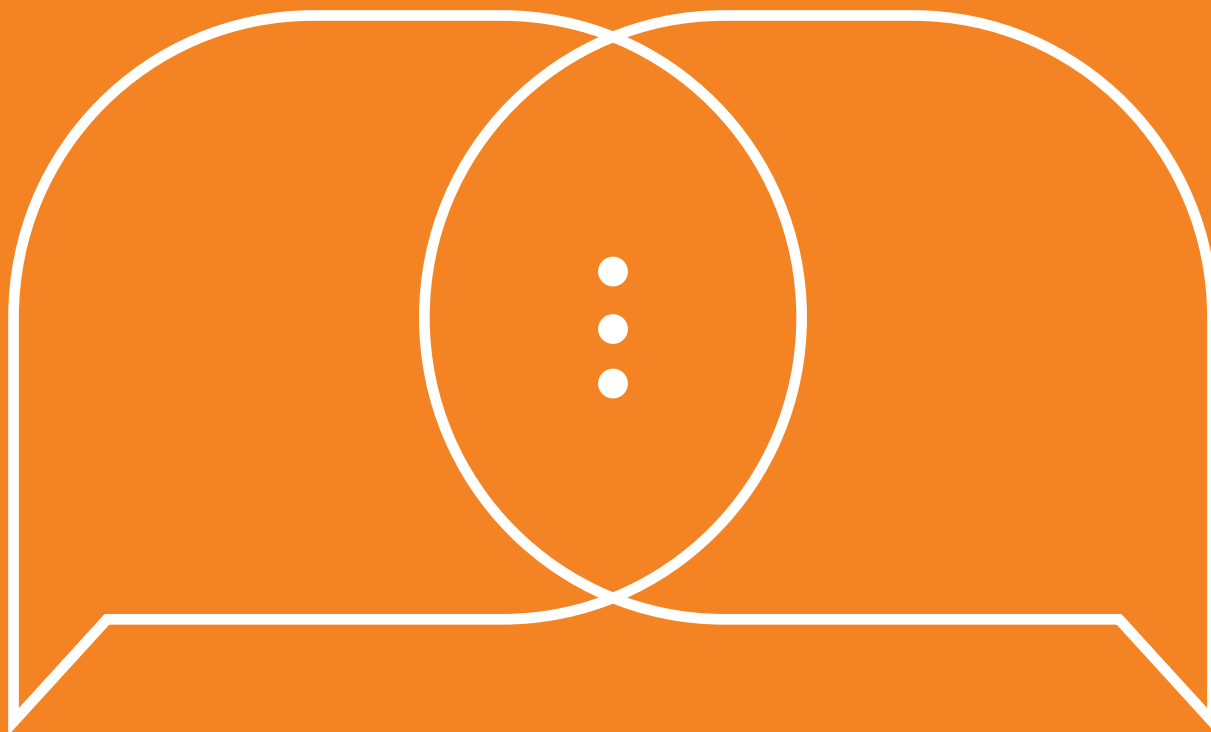

EWALUACJA PROJEKTU

SYSTEM AKTYWIZACJI
SPOŁECZNO-ZAWODOWEJ – KOMPONENT
AKTYWNEJ INTEGRACJI II

GDĄŃSK

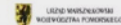
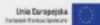
Projekt realizowany w latach 2021–2023 ramach poddziałania
6.1.1. Aktywizacja społeczno-zawodowa – mechanizm ZIT
Działanie: 6.1. Aktywna Integracja, Regionalnego Programu
Operacyjnego Województwa Pomorskiego na lata 2014–2020

Gmina Miasta Gdańska
Gdańska Fundacja Innowacji Społecznej
Towarzystwo Pomocy im. Św. Brata Alberta
Koło Gdańskie
Stowarzyszenie Wolna Przedsiębiorczość
Oddział Terenowy w Gdańsku
Fundacja Oparcia Społecznego Aleksandry
FOSA
Polskie Stowarzyszenie na Rzecz Osób
z Niepełnosprawnością Intelktualną Koło
w Gdańsku
Stowarzyszenie WAGA

realizują projekt dofinansowany z Funduszy Europejskich

*System Aktywizacji Społeczno-Zawodowej
w Gdańsku – komponent aktywnej
integracji II*

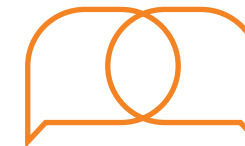
Dofinansowanie projektu z UE: 5 183 822,59 zł

www.mapadotacji.gov.pl

EWALUACJA PROJEKTU

SYSTEM AKTYWIZACJI SPOŁECZNO-ZAWODOWEJ – KOMPONENT AKTYWNEJ INTEGRACJI II

Gdańsk, maj 2024

SPIIS TREŚCI

1. O ewaluacji	4
----------------	---

2. O Projekcie	7
----------------	---

3. O partnerach	12
-----------------	----

4. O odbiorcach Projektu	24
--------------------------	----

5. O ofercie wsparcia	55
-----------------------	----

6. O efektach Projektu	82
------------------------	----

7. O zarządzaniu partnerstwem i Projektem	86
---	----

1. O ewaluacji

Ewaluacja stała się jednym z narzędzi doskonalenia realizacji projektów finansowanych ze środków publicznych. Podstawową jej cechą jest elastyczność i dopasowanie do potrzeb, co powinno przełożyć się na wykorzystanie rekomendacji w procesie podejmowania decyzji i w udoskonalaniu realizowanych przedsięwzięć.

Czym jest ewaluacja?

- **Jest refleksją**, pozwala zweryfikować działania i cele. Jak jest? Dlaczego tak jest? Jak powinno być?
- **Dostarcza wiedzę potrzebną do podjęcia decyzji**. Co dobrego/złego z tego wynika? Jakie zmiany zaszły? Czy jest zapotrzebowanie?
- **Zachęca do myślenia w kategoriach zmiany**, postępu, nastawienia na przyszłość. Czy warto kontynuować? Co i jak zmodyfikować?

Celem ewaluacji projektu była weryfikacja stopnia realizacji zadań i osiągnięcia zakładanych efektów oraz wskaźników Projektu, a także ocena zarządzania partnerstwem i Projektem.

Przyjęte kryteria ewaluacji Projektu to:

- **skuteczność** (plan a wykonanie) – rozumiana jako stopień osiągania celów i efektów projektu, wpływ założonych działań, metod i narzędzi na powodzenie Projektu. Ocena pod kątem kryterium skuteczności skupiła się głównie na stopniu wdrożenia działań wobec założonego planu projektowego oraz osiągnięcia wskaźników produktów i rezultatów,
- **użyteczność** – rozumiana jako ocena wsparcia z punktu widzenia przydatności dla uczestników.

W ramach ewaluacji zewnętrznej wykorzystano poniższe metody i techniki badawcze:

Analiza desk research – analiza ilościowa i jakościowa:

- dane z monitoringu i sprawozdania realizatorów projektu,
- strony internetowe i social media.

Technika wywiadu grupowego i indywidualnego:

- wywiady indywidualne i grupowe w formule zdalnej z przedstawicielami sześciu organizacji partnerskich zaangażowanych w zarządzanie Projektem i realizację zadań merytorycznych,
- 10 wywiadów indywidualnych – studia przypadku – z odbiorcami wsparcia projektowego, wskazanymi przez organizacje realizujące Projekt.

prepost

Badanie ewaluacyjne i raport zostały opracowane przez Zespół Badawczy PrePost Consulting Sp. z o.o. w składzie: Alicja Zajączkowska i Bożena Dołkowska.

2. O Projekcie

Projekt pn.: „System Aktywizacji Społeczno-Zawodowej w Gdańsku – komponent aktywnej integracji II” realizowano w ramach poddziałania 6.1.1. Aktywizacja społeczno-zawodowa – mechanizm ZIT

Działanie: 6.1. Aktywna Integracja Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Pomorskiego na lata 2014–2020.

Założenia Projektu były zgodne ze Strategią Zintegrowanych Inwestycji Terytorialnych (ZIT), czyli nową formą współpracy samorządów Obszaru Metropolitalnego Trójmiasta. Były też komplementarne wobec Gdańskiego Programu Rewitalizacji (GPR 2017–2030).

Wartość Projektu	Środki UE EFS	Wkład własny
<u>6 098 614,81 zł</u>	<u>5 183 822,59 zł</u>	<u>914 792,22 zł</u>

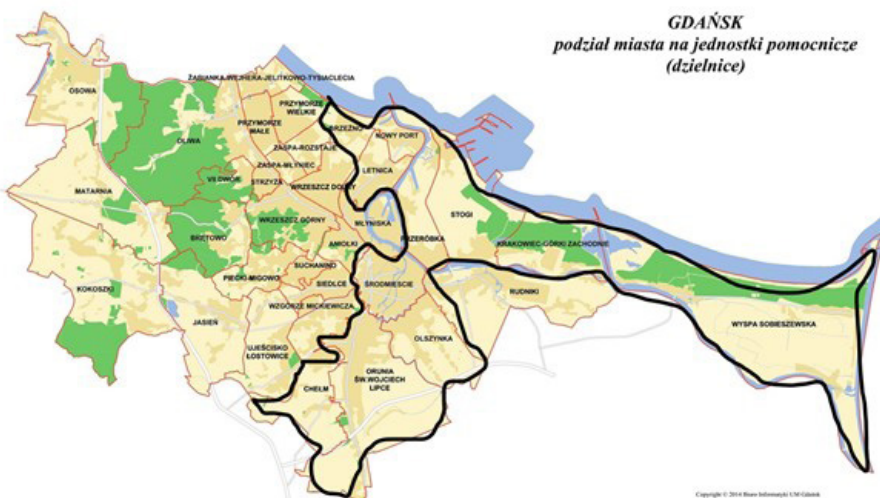
Zintegrowane Inwestycje Terytorialne (ZIT) to narzędzie wspierania przedsięwzięć wzmacniających aglomeracje miejskie środkami z Unii Europejskiej

Projekt realizowano od **1 stycznia 2021 do 30 września 2023 roku**.

W Projekcie mogli wziąć udział mieszkańcy i mieszkanki Gdańska – osoby zagrożone wykluczeniem społecznym. Realizowano go na terenie całego miasta, ze szczególnym uwzględnieniem dzielnic/obszarów o dużej skali zagrożenia ubóstwem i wykluczeniem społecznym, w tym obszarów rewitalizowanych i zdegradowanych:

- Orunia – Św. Wojciech-Lipce – Olszynka,
- Nowy Port – Letnica – Młyniska – Brzeźno,
- Stogi – Przeróbka – Wyspa Sobieszewska – Krakowiec – Górk Zachodnie,
- Dolne Miasto,
- Biskupia Górka – Stary Chełm – Śródmieście.

Rysunek 1. Kluczowe terytorium realizacji Projektu – obszar zaznaczony czarną linią

Cele projektu to:

- zmniejszenie liczby osób i rodzin zagrożonych ubóstwem i wykluczeniem społecznym,
- zwiększenie szans na zatrudnienie osób/rodzin dotkniętych i zagrożonych ubóstwem oraz wykluczeniem społecznym.

Zaplanowano osiągnięcie celów poprzez wdrożenie instrumentów aktywnej integracji – zawodowej, edukacyjnej, społecznej i zdrowotnej, ukierunkowanych na zatrudnienie lub inne formy aktywności zawodowej.

Zadania merytoryczne w Projekcie podzielono pomiędzy sześciu partnerów. Pięciu z nich miało przypisane konkretne dzielnice, w których koncentrowała się ich aktywność. Partner szósty nie miał ograniczeń terytorialnych i działał na rzecz osób z niepełnosprawnościami na terenie całego miasta. Lider Projektu – miasto Gdańsk – odpowiadał za zarządzanie partnerstwem i Projektem od strony operacyjnej oraz finansowej.

Zakres rzeczowy Projektu obejmował sześć zadań w formie aktywizacji społeczno-zawodowej mieszkańców i mieszanek Gdańska. Podzielono go między sześciu partnerów.

Pierwsze z zadań realizowała Gdańska Fundacja Innowacji Społecznej (GFIS); obejmowało mieszkańców i mieszkanki obszaru Orunia – Św. Wojciech-Lipce – Olszynka.

Kolejne zadanie prowadziło Towarzystwo Pomocy im. św. Brata Alberta koło Gdańskie (TPBA) dla mieszkańców i mieszkanek dzielnic: Nowy Port – Letnica – Młyniska – Brzeźno.

Stowarzyszenie „Wolna Przedsiębiorczość” (SWP) zajmowało się zadaniem trzecim na obszarze Stogi – Przeróbka – Wyspa Sobieszewska.

Czwarte zadanie realizowała Fundacja Oparcia Społecznego Aleksandry FOSA, która objęła wsparciem mieszkańców i mieszkanki Dolnego Miasta. Obszar Biskupia Górka – Stary Chełm – Śródmieście objęto zadaniem piątym, realizowanym przez Stowarzyszenie WAGA (WAGA).

Kolejny partner to Polskie Stowarzyszenie na Rzecz Osób z Niepełnosprawnością Intelktualną Koło w Gdańsku. PSONI obejmowało wsparciem osoby z niepełnosprawnością na terenie całego Gdańska.

Rysunek 2. Zadania w Projekcie

Zadania projektowe

- **Zadanie 1. GFIS**
Aktywizacja społeczno-zawodowa mieszkanek i mieszkańców Gdańska, w szczególności w obszarach ORUNIA – ŚW. WOCIECH-LIPCE, OLSZYNKA (70U)
- **Zadanie 2. TPBA**
Aktywizacja społeczno-zawodowa mieszkanek i mieszkańców Gdańska, w szczególności w obszarach NOWY PORT – LETNICA – MŁYNISKA – BRZEŻNO (82U)
- **Zadanie 3. SWP**
Aktywizacja społeczno-zawodowa mieszkanek i mieszkańców Gdańska, w szczególności w obszarach STOGI, PRZERÓBKA, WYSPA SOBIESZEWSKA, KRAKOWIEC – GÓRKI ZACH. (65U)
- **Zadanie 4. FOSA**
Aktywizacja społeczno-zawodowa mieszkanek i mieszkańców Gdańska, w szczególności z uwzględnieniem DOLNEGO MIASTA (73U)
- **Zadanie 5. WAGA**
Aktywizacja społeczno-zawodowa mieszkanek i mieszkańców Gdańska, w szczególności w obszarach BISKUPIA GÓRKA, STARY CHEŁM, ŚRÓDMIEŚCIE (68U)
- **Zadanie 6. PSONI**
Aktywizacja społeczno-zawodowa mieszkanek i mieszkańców Gdańska, w szczególności z uwzględnieniem osób z niepełnosprawnościami (50U)
- **Zadanie – MIASTO GDAŃSK WRS**
Zarządzanie partnerstwem

3. O partnerach

Projekt powstał w efekcie współpracy miasta Gdańska oraz sześciu organizacji pozarządowych działających na rzecz aktywizacji społecznej oraz zawodowej mieszkańców i mieszanek Gdańska. Wspólnie wypracowane działania projektowe były kontynuacją wcześniejszej współpracy samorządu terytorialnego i organizacji pozarządowych. Partnerstwo zawiązano na podstawie Zarządzenia Prezydenta Miasta Gdańska nr 1639/20 z dnia 1 grudnia 2020 r. W trakcie budowania partnerstwa i realizacji Projektu partnerzy kierowali się pięcioma kluczowymi kryteriami jakościowymi: partnerstwo, niepełnosprawność, wolontariat i animacja środowiskowa, zaangażowanie pracodawców oraz zatrudnienie w podmiotach ekonomii społecznej.

Rysunek 3. Kryteria realizacji projektu

Projekt realizowano międzysektorowo, z zaangażowaniem podmiotów i jednostek samorządu z obszaru pomocy społecznej, rynku pracy, edukacji, zdrowia, mieszkalnictwa. W realizację Projektu włączono Ośrodek Wsparcia Ekonomii Społecznej (OWES). Jego przedstawiciel uczestniczył w spotkaniach grupy zarządzającej i roboczej. Wśród uczestników Projektu, którzy uzyskali zatrudnienie, były osoby zatrudnione w podmiotach ekonomii społecznej. Ważną rolę w udzielaniu wsparcia pełniły: osoby zatrudnione do działań animacji środowiskowej w gdańskich dzielnicach oraz współpraca z podmiotami zajmującymi się wolontariatem.

Lider Projektu

**Gdańsk
Miastem
Równości**

<https://www.gdansk.pl>

Partnerzy Projektu

- Fundacja Oparcia Społecznego Aleksandry FOSA (FOSA)
- Gdańska Fundacja Innowacji Społecznej (GFIS)
- Polskie Stowarzyszenie na Rzecz Osób z Niepełnosprawnością Intelektualną Koło w Gdańsku (PSONI) – Biuro Integracji Zawodowej Osób z Niepełnosprawnością (BIZON)
- Stowarzyszenie WAGA (WAGA)
- Stowarzyszenie „Wolna Przedsiębiorczość” Oddział Terenowy w Gdańsku (SWP)
- Towarzystwo Pomocy im. św. Brata Alberta Koło Gdańskie (TPBA)

<https://www.fundacjafoa.pl>

Fundacja Oparcia Społecznego Aleksandry FOSA działa od ponad 15 lat. Corocznie realizuje ponad 38 projektów na rzecz osób potrzebujących wsparcia w obszarze zdrowia psychicznego. Wspiera ponad 5000 osób rocznie.

Do jej głównych zadań należy prowadzenie:

- Środowiskowego Domu Samopomocy „Młodzieżowy Szopen”,
- dwóch klubów młodzieżowych,
- działań profilaktycznych w centrach handlowych w ramach projektu „Niebieskie Trampki”,
- klubu samopomocy FOSY,
- Punktu Informacyjno-Konsultacyjnego FOSY,
- zespołu mieszkań wspomaganych FOSY,
- Poradni Psychologiczno-Psychoterapeutycznych dla dzieci i młodzieży, z pierwszego poziomu referencyjnego, w ramach NFZ – w Gdańsku, Kolbudach oraz Rusocinie.

Dla Zarządu Fundacji FOSA oraz całego zespołu pracowników niezwykle ważne jest ciągłe poszukiwanie i dostosowywanie oddziaływań do zmieniających się warunków społecznych, politycznych czy też indywidualnych potrzeb klientów. Ogromne znaczenie ma innowacyjność i rzetelność realizowanych działań, co zostało docenione licznymi nagrodami – np. Bursztynowy Mieczyk w 2019 r. oraz Gdańska Nagroda Ochrony Zdrowia im. Aliny Pienkowskiej w 2023 r.

<https://gfis.pl>

Gdańska Fundacja Innowacji Społecznej (GFIS) powstała w 2007 roku. Ma bogate doświadczenie w tworzeniu odważnych rozwiązań systemowych.

Celem Fundacji jest umożliwienie osobom i społecznościom zagrożonym wykluczeniem równoprawnego korzystania z zasobów, możliwości i wysokiej jakości usług, a także rozwijanie ich własnych potencjałów.

GFIS jest kluczowym partnerem samorządu w transformacji opieki nad dziećmi pozbawionymi na Pomorzu pieczy rodzicielskiej oraz w modernizacji domów dziecka. Obecnie prowadzi w województwie Pomorskim siedem kameralnych domów dla dzieci. Zapewnia w nich bezpieczeństwo i wsparcie 94 młodym osobom, pomagając im w dążeniu do samodzielności. Fundacja realizuje unikatowy program usamodzielnienia, obejmujący dwanaście mieszkań treningowych oraz firmy społeczne:

- Kawiarnia Kuźnia,
- Kawiarnia Parkolada,
- Hotel So Stay***.

Ważnym aspektem działalności Fundacji jest praca na rzecz społeczności lokalnych. GFIS prowadzi:

- Dom Sąsiedzki „Gościenna Przystań”,
- portal mojaorunia.pl w Gdańsku,
- SPOT Północ w Gdyni – Placówka Wsparcia Dziennego.

Te miejsca są fundamentem więzi społecznych i wspólnot, w których ludzie mają wpływ na swoje życie, wzbogacając siebie i otoczenie oraz zapewniając lokalnie system kluczowych usług społecznych, m.in.: wsparcie młodzieży, aktywizację zawodową oraz promocję sportu i integracji społecznej w ramach firmy społecznej Granda 77.

GFIS odpowiada na ważne wyzwania społeczne. W latach 2016–2024 Fundacja była partnerem miasta Gdańsk i organizacji pozarządowych w realizacji programu aktywizacji społeczno-zawodowej w Gdańsku. W odpowiedzi na kryzys humanitarny w Ukrainie, GFIS zrealizowała w latach 2022–2024 program humanitarny skierowany do osób uchodźczych z Ukrainy, obejmujący wsparciem ponad 2000 osób w województwie pomorskim. W strategii rozwoju GFIS priorytetem jest kreowanie rozwiązań opartych na lokalnych zasobach oraz współpraca z partnerami samorządowymi i biznesowymi.

www.psoni.gda.pl

Polskie Stowarzyszenie na Rzecz Osób z Niepełnosprawnością

Intelektualną Koło w Gdańsku (PSONI) wspiera osoby

z niepełnosprawnością od urodzenia aż do późnej dorosłości. Dbą o dobre, godne i niezależne życie osób z niepełnosprawnością.

PSONI realizuje swoje cele i zadania w formie prowadzenia placówek oraz stałych programów wieloletnich, a także poprzez cykliczne i jednorazowe projekty krótkoterminowe.

Misja to:

- dbanie o godność ludzką, miejsce w rodzinie i społeczeństwie oraz szczęście osób z niepełnosprawnością intelektualną,
- wspieranie rodzin, aby były w stanie sprostać sytuacjom, które pociąga za sobą fakt niepełnosprawności intelektualnej ich członka, i by umiały przekształcać własne doświadczenia w gotowość niesienia pomocy innym.

Celem jest działanie na rzecz wyrównywania szans osób z niepełnosprawnością intelektualną, tworzenia warunków przestrzegania wobec nich praw człowieka, prowadzenia ich ku aktywnemu uczestnictwu w życiu społecznym oraz wspieranie ich rodzin.

Placówki prowadzone przez PSONI:

- Ośrodek Wczesnej Interwencji i Wspomagania Rozwoju (OWIiWR),
- Niepubliczna Poradnia Wspierania Rozwoju „Po drodze” (NPWR),
- Niepubliczna Podstawowa Szkoła Specjalna,
- Niepubliczna Szkoła Przysposabiająca do Pracy,
- Warsztat Terapii Zajęciowej,
- Środowiskowy Dom Samopomocy,
- Biuro Integracji Zawodowej Osób Niepełnosprawnych (BIZON),
- Programy Asystencko-Wytchnieniowe (PAW),
- Zespół Mieszkań Społecznych,
- Europejskie Centrum Edukacji Kulturalnej Osób z Niepełnosprawnością,
- Zespół Remont Pomp,
- Wolontariat Best Buddies i Europejski Korpus Solidarności.

<https://stowarzyszeniewaga.pl>

Stowarzyszenie WAGA powstało w 2009 roku. Jego statutowym celem jest działanie na rzecz równości kobiet i mężczyzn.

Kluczowe działania to:

- realizacja projektów z zakresu aktywizacji społeczno-zawodowej,
- prowadzenie Domu Sąsiedzkiego, Klubu Seniorzy, Centrum Wsparcia Seniora, teleopieki,
- prowadzenie Gdańskiego Centrum Równego Traktowania (GCRT), oferującego kompleksowe i specjalistyczne wsparcie dla osób doświadczających wszelkich form dyskryminacji oraz przemocy z nienawiści,
- prowadzenie Gdańskiego Centrum Integracji, które organizuje m.in. lekcje języka polskiego dla osób uchodźczych (głównie z Ukrainy i Białorusi), warsztaty integracyjne, mini targi pracy,
- tworzenie filmów dokumentalnych („Kobieta bez przestrzeni”, „Założę czerwone spodnie”),
- prowadzenie wydawnictwa (czasopismo „Obywatelka”, powieść „Polki. Podróż do wnętrza Polski”),
- realizowanie wydarzeń: Kongres Kobiet Pomorza (2016); Kobiety RatujMy Demokrację (2017), coroczne Święto ul. Biskupiej, akcja OtuliMy we współpracy z Radiem Pogoda, Biskupia bliżej natury, Nasze Podwórka,

- organizowanie konferencji („Kobieta w przestrzeni publicznej, 2014”), seminariów (Krzywicka – emancypantka dwudziestolecia międzywojennego, 2013, we współpracy z Uniwersytetem Gdańskim).

<https://swp.gda.pl>

Stowarzyszenie „Wolna Przedsiębiorczość” Oddział Terenowy w Gdańsku (SWP) jest organizacją pozarządową o charakterze non-profit, działającą na rzecz rozwoju przedsiębiorczości. Gdański oddział powstał w 1995 roku, z połączenia sześciu lokalnych organizacji okołobiznesowych działających na terenie województwa pomorskiego od 1992 roku. Jest wpisany do rejestru instytucji szkoleniowych oraz pełni funkcję agencji zatrudnienia.

Podstawowe cele statutowe działalności to w szczególności:

- wspieranie i promocja przedsiębiorczości w dziedzinie małego i średniego biznesu,
- integracja środowiska małego i średniego biznesu,
- podejmowanie działań sprzyjających wzrostowi zatrudnienia,
- przeciwdziałanie zjawiskom bezrobocia,
- wspieranie aktywności społeczno-ekonomicznej osób znajdujących się w trudnej sytuacji na rynku pracy, np. osób z niepełnosprawnością.

7 marca 2022 r. Stowarzyszenie „Wolna Przedsiębiorczość” Oddział Terenowy w Gdańsku złożyło deklarację wystąpienia z partnerstwa w projekcie. Wsparcie dla dziewięciu uczestników projektu zakończyło się 31 sierpnia 2022.

<https://www.bezdomnosc.org.pl>

Towarzystwo Pomocy im. Św. Brata Alberta Koło Gdańskie (TPBA)

proceedzi piętnaście placówek na terenie całego Trójmiasta. W Gdańsku do dyspozycji osób w bezdomności przygotowano:

- noclegownię przy ul. Żaglowej 1,
- schroniska przy ul. Starowiślniej 3 i Równej 14,
- Dom dla Bezdomnych Mężczyzn przy ul. Przegalińskiej 135,
- Centrum Treningu Umiejętności Społecznych przy ul. Wyzwolenia 48.

Organizacja realizuje pomoc również w Sopocie – w ramach Punktu Charytatywnego przy ul. Królowej Jadwigi, a w Gdyni w Domu Wspólnotowym przy ul. Lotników 86.

Gdańskie Koło Towarzystwa jest inicjatorem Centrów Integracji Społecznej (w Gdańsku, Gdyni, Sopocie) oraz programu streetworkingowego, prowadzonego przy udziale pracowników i wolontariuszy. Jedną z ostatnich realizacji jest cieszący się popularnością Klub Mieszkańca Café Albert w Gdańsku Wrzeszczu.

Gdański Zespół Towarzystwa to ponad 150 pracowników i wolontariuszy wykorzystujących kompetencje oraz doświadczenie oparte o wiedzę pedagogiczną, psychologiczną i socjologiczną w myśl wartości Patrona, jakimi są: praca, wspólnota i reintegracja ze społeczeństwem. Zespół podejmuje wieloetapowe działania, niosąc pomoc psychologiczno-terapeutyczną, medyczną, socjalną i prawną. Specjaliści wspierają podopiecznych również w znalezieniu zatrudnienia, miejsca zamieszkania czy powrotu do rodziny; uczą wypełniać wolny czas organizując zajęcia kulturalne, oświatowe czy sportowe, starając się wskazywać pozytywne modele życia.

4. O odbiorcach Projektu

Grupę docelową Projektu stanowiły osoby i rodziny zagrożone ubóstwem oraz wykluczeniem społecznym, znajdujące się w szczególnie trudnej sytuacji na rynku pracy, zwłaszcza:

- osoby w wieku 50 lat i więcej,
- kobiety,
- osoby z niepełnosprawnością,
- osoby długotrwale bezrobotne,
- osoby o niskich kwalifikacjach,
- imigranci oraz reemigranci,
- osoby ubogie pracujące,
- osoby zatrudnione na umowach krótkoterminowych lub cywilno-prawnych,
- osoby zagrożone wykluczeniem mieszkaniowym (preferowane do udziału w projekcie były osoby korzystające ze wsparcia Programu Operacyjnego Pomoc Żywnościowa).

Program Operacyjny Pomoc Żywnościowa 2014–2020 (PO PŻ),
współfinansowany ze środków Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym (Fund for European Aid to the Most Deprived – FEAD)
to łącznie dziewięć podprogramów realizowanych w latach 2014–2023

We wniosku projektowym zaplanowano, że wsparcie uzyska łącznie 408 osób (208 K/200 M) zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym.

Ostatecznie w projekcie uczestniczyło **466 osób**, w tym 310 kobiet i 156 mężczyzn.

156

310

Zgodnie z założeniem, osoby z niepełnosprawnością stanowiły co najmniej 15% uczestników projektu (co najmniej 62 osoby). W projekcie ostatecznie uczestniczyło 107 osób z niepełnosprawnością (50 K/57 M).

Rekrutacja uczestników

Informacje o naborze do projektu prowadził każdy z partnerów wykorzystując różne formy nośników, m.in. plakaty, strony www oraz media społecznościowe.

ZAPRASZAMY DO UDZIAŁU W PROJEKTACH
"System Aktywizacji Społeczno-Zawodowej w Gdańsku - komponent aktywnej integracji II"
"System Aktywizacji Społeczno-Zawodowej w Gdańsku - komponent aktywnej integracji II"

BEZPŁATNE SPECJALISTYCZNE WSPARCIE DLA OSÓB BEZROBOTNYCH MIESZKAJĄCYCH W GDAŃSKU

Potrzebujesz wsparcia w poszukiwaniu pracy?
Chciałbyś/Chciałabyś przygotować się na rozmowę rekrutacyjną?
Nie wiesz jak napisać CV?
Chcesz zdobyć nowe umiejętności?

OFERUJEMY MOŻLIWOŚĆ SKORZYSTANIA BEZPŁATNIE Z:

- Konsultacji indywidualnych (m.in. z doradcą zawodowym, psychologiem, asystentem)
- Treningów Umiejętności Cyfrowych
- Treningów Umiejętności Społecznych
- Szkoleń oraz kursów wewnętrznych i zewnętrznych

Czekamy na Ciebie

LABORATORIUM CYFROWYCH PROFESJI UL. SOLEC 4, GDAŃSK TEL: 606 806 363 TEL2: 731 612 212	CENTRUM AKTYWNOŚCI SPOŁECZNEJ NA DOLNYM MIEŚCIE UL. ŁĄKOWA 34/4 GDAŃSK TEL: 733 318 718 E-MAIL: ZITFOSA@GMAIL.COM
--	---

Fundusze Europejskie Program Regionalny | Rzeczpospolita Polska | URZĄD MARSZAŁKOWSKI WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO | Unia Europejska Europejski Fundusz Społeczny

Podczas wywiadów partnerzy sygnalizowali, że tylko w początkowym etapie realizacji pojawiły się pewne trudności z rekrutacją uczestników. Jedną z przyczyn były obostrzenia i zakazy związane z pandemią COVID-19. W kolejnych miesiącach projektu chętnych było coraz więcej. Marketing szeptany, pozytywne opinie uczestników o otrzymanej ofercie pomocy, polecenie znajomym wywołały efekt „kuli śnieżnej”. To wszystko sprawiło, że pod koniec projektu chętnych do udziału było coraz więcej. Niektórzy realizatorzy odpowiedzieli na tę potrzebę przedłużając projekt o trzy miesiące.

Studia przypadku

W ramach ewaluacji przeprowadzono indywidualne wywiady pogłębione z byłymi uczestnikami i uczestniczkami Projektu. Dziesięć osób (dwóch mężczyzn i osiem kobiet) wyraziło zgodę na przeprowadzenie z nimi indywidualnych wywiadów i opisanie ich historii w raporcie ewaluacyjnym.

Kluczowe wnioski wynikające z przeprowadzonych rozmów z osobami uczestniczącymi w Projekcie

→ Przystąpienie do Projektu

1. Źródła informacji o możliwości udziału w Projekcie były różne. Niektóre osoby skorzystały z propozycji Gdańskiego Urzędu Pracy lub Punktu informacji dla uchodźców z Ukrainy przy ul. Dolna Brama 8 w Gdańsku. Inne dowiedziały się o możliwości udziału w Projekcie od pracowników i pracowniczek organizacji pozarządowej, z której wsparcia korzystały w latach wcześniejszych. Jeszcze w innym przypadku informację przekazały osoby postronne: znajomi lub krewna. Jedna z respondentek zauważyła informację o projekcie na jednym z portali społecznościowych. Widziała też plakat promocyjno-informujący na ten temat.
2. Respondenci decydowali się na udział w Projekcie przede wszystkim z powodu nagromadzenia problemów, z którymi nie dawali sobie samodzielnie rady. Nagła i niespodziewana utrata pracy, wypalenie

zawodowe, przedłużający się okres braku zatrudnienia skutkował utratą wiary we własne możliwości. Towarzyszące temu emocje takie jak: poczucie bezsilności, przygnębienie i smutek przekładały się negatywnie na funkcjonowanie respondentów, prowadząc do negatywnych skutków zdrowotnych i rozwoju depresji.

3. Czas udziału respondentów w Projekcie był różny: od kilku miesięcy do kilku lat. Dla dwóch osób zakończył się razem z zamknięciem zadania Projektu.

→ Udział respondentów we wsparciu

1. Respondenci najczęściej korzystali z różnych form aktywizacji zawodowej, w tym ze wsparcia doradcy zawodowego lub trenera pracy, oraz z możliwości uzyskania nowych umiejętności podczas kursów i stażów. Towarzyszyło temu wsparcie psychologiczne lub psychoterapeutyczne oraz wsparcie asystenta. Dwie osoby dostały propozycje wsparcia mieszkaniowego; skorzystała jedna. Wysoko oceniano też asystenturę, wsparcie prawne oraz możliwość uzupełnienia umiejętności cyfrowych.
2. Siedmiu respondentów skorzystało z możliwości zmiany lub uzupełnienia swoich umiejętności zawodowych uzyskując certyfikaty, a pięć osób ukończyło staż zawodowy. Dwie respondentki zostały zatrudnione w miejscu odbywanego stażu.
3. Respondenci wysoko ocenili jakość otrzymanego wsparcia. Ich zdaniem wszyscy specjaliści byli kompetentni i dobrze przygotowani do spotkań, a uzyskane wsparcie było dopasowane do możliwości i potrzeb respondentów. Respondenci podkreślali też rolę rozmów i kontaktu z innymi osobami, co miało bardzo duży wpływ na poprawę ich samopoczucia i ułatwiło walkę z pierwszymi objawami depresji. Bardzo ważnym elementem projektu była możliwość korzystania ze wsparcia

specjalistów w jednym miejscu. Sposób organizacji zajęć (dni i godziny) na bieżąco dostosowywano do oczekiwań respondentów.

→ Utrwalenie zmiany w uczestnikach

1. Siedmiu respondentów ukończyło udział w projekcie podejmując zatrudnienie; sześć osób je utrzymało. Dwie respondentki prowadzą własną działalność, obie w branży artystycznej.
2. Respondenci czasami jeszcze przeżywają pewne trudności po rozpoczęciu pracy lub własnej działalności gospodarczej. W takim wypadku starają się przede wszystkim nie utracić motywacji pamiętając, że odpowiednie podejście, przygotowanie i elastyczność mogą znacząco im pomóc. Jednak w takich chwilach duża część respondentów chciałaby mieć możliwość ponownego skorzystania z rozmowy z terapeutą albo doradcą zawodowym.
3. Przyczyny bezrobocia u czterech respondentów są związane ze specyficznymi oczekiwaniami dotyczącymi warunków zatrudnienia, przebranżowieniem lub zmianą sytuacji osobistej.

→ Uwagi lub rekomendacje dotyczące Projektu

1. Respondenci sądzą, że projektowe wsparcie nie powinno kończyć się z chwilą podjęcia przez nich zatrudnienia. To moment często trudny, więc w takich chwilach ważny jest mentoring przez określony czas po zakończeniu udziału w Projekcie. Mogłoby to być na przykład spotkanie wspierające z doświadczonym konsultantem, raz w miesiącu przez pół roku.

2. Respondenci proponują, aby terapie indywidualne były uzupełniane elementami terapii grupowej i zajęciowej. Byłaby to okazja do spotkania innych uczestników, rozmów i dzielenia się swoim doświadczeniem. Uczestnicy mogliby również wzajemnie się wspierać.
3. Respondenci uważają, że dobrym elementem wsparcia aktywizacji zawodowej w trakcie wyboru ścieżki zawodowej może być prowadzenie kilku próbek pracy w jednym miejscu, aby można było się sprawdzić na różnych stanowiskach. Mogą to być również spotkania z jedną lub więcej osobami pracującymi w wybranej branży.
4. Działania informacyjne o możliwości udziału w takich projektach powinny mieć różną formę, dostępną również w miejscach publicznych dla osób pozbawionych umiejętności cyfrowych.

Studium przypadku nr 1 – Anna (1)

Pani Anna, lat 58, mieszkanka gdańskiej dzielnicy Żabianka. Ma orzeczenie o niepełnosprawności w stopniu umiarkowanym. Przez dwa lata korzystała ze wsparcia udzielanego w Projekcie przez Polskie Stowarzyszenie na Rzecz Osób z Niepełnosprawnością Intelktualną Koło w Gdańsku. Uczestniczka ma wykształcenie średnie techniczne. Obecnie jest osobą bezrobotną i planuje się zarejestrować w urzędzie pracy.

Co spowodowało podjęcie decyzji o przystąpieniu do Projektu?

Pani Anna przystąpiła do udziału w Projekcie namówiona przez koleżankę z byłej pracy, która wcześniej trafiła do Projektu. Był to dla niej bardzo trudny moment w życiu. Niemal równocześnie utraciła męża i zaczęła chorować onkologicznie. W pracy doświadczała mobbingu, a gdy zaczęła zwracać na to uwagę przełożonych, została zwolniona mimo okresu ochronnego. Pogrążyła się w depresji przekonana, że nikt nie jest w stanie jej pomóc. Udział w Projekcie miał jej dać przede wszystkim możliwość porozmawiania o własnych problemach z osobami, które nie zlekceważą jej potrzeb i wzmocnią ją. Już z pierwszej rozmowy wyszła podbudowana, jakby lżejsza, ukierunkowana.

Jak wyglądało wsparcie w Projekcie?

Pani Anna skorzystała z następujących form wsparcia: kurs zawodowy (rejestratora medycznego), treningi umiejętności społecznych i skuteczności osobistej, trening umiejętności cyfrowych, doradztwo zawodowe, wsparcie psychoterapeutyczne i psychologiczne, wsparcie psychospołeczne, asystentura, wsparcie prawne, animacja społeczna i wsparcie środowiskowe.

Twierdzi, że zawsze przychodziła na zajęcia z radością. Bardzo ważną stroną udziału w Projekcie było dla niej asystowanie specjalistów, zarówno we wzmacnianiu jej kondycji psychicznej, jak i przy wyborze nowego zawodu czy przy załatwianiu spraw, z którymi nie była w stanie samodzielnie dać sobie rady. Bardzo wysoko ocenia wsparcie prawniczki, która pomogła jej wygrać sprawę w sądzie przeciwko byłemu pracodawcy, towarzysząc jej na posiedzeniach.

Czy udział w Projekcie wprowadził trwałe zmiany?

Pani Anna bardzo wysoko ocenia wszystkie elementy wsparcia, z których korzystała. Cieszy się też, że otrzymała możliwość wyboru i zdobycia nowego zawodu. Mogła liczyć na wsparcie specjalistów, którzy na bieżąco reagowali na jej potrzeby. Na każdą prośbę miała wsparcie asystenta, który towarzyszył jej w załatwianiu spraw urzędowych, ale też w wyjściach na spacer lub na kiji.

Obecnie skupia się na wprowadzaniu pozytywnych zmian w życiu prywatnym. Uzyskała dochód w formie renty rodzinnej. Jej stan psychiczny i emocjonalny bardzo się poprawił, ale wciąż kontynuuje terapię indywidualną. Po jej zakończeniu planuje przeprowadzkę do innej miejscowości, aby zamieszkać z nowym partnerem i gdzie prawdopodobnie podejmie pracę w nowym zawodzie.

Pani Anna bardzo emocjonalnie opowiada o swoim udziale w Projekcie. Bardzo podkreśla, że wsparcie przyszło w odpowiednim dla niej momencie. Podkreśla wzrost samooceny. Radość, że dała sobie radę z problemami.

Jakie jest zdanie respondentki o dostosowaniu wsparcia do potrzeb uczestników?

Uczestniczka uważa, że otrzymała dokładnie takie wsparcie, jakiego wymagała. Organizacja zajęć była jej zdaniem elastyczna i w pełni, na bieżąco, dostosowywana do jej potrzeb. Mogła samodzielnie wybrać kurs, ale też mogła porozmawiać o tym z doradcą. Uważa, że to był dobry wybór. Kurs kończył się egzaminem i certyfikatem. Brakowało jej jednak ofert pracy. Nie miała możliwości odbycia stażu. Pani Anna uważa, że inni uczestniczyli w zajęciach z podobnym zaangażowaniem. Jej zdaniem

samo wyjście z domu i przyjsie do placówki pokazuje, że jest się zainteresowanym udziałem w Projekcie. Sądzi też, że informacja o Projekcie i naborze powinna być bardziej powszechna i dostępna. Uważa, że osobom z podobnymi do jej problemami przydałoby się więcej godzin wsparcia asystenta dla osób w depresji oraz więcej spotkań grupowych i zajęć animacyjnych. Marzy się jej rodzaj śmiechoterapii.

Studium przypadku nr 2 – Anna (2)

Pani Anna, lat 43, mieszkanka gdańskiej dzielnicy Chełm. W projekcie korzystała ze wsparcia udzielanego przez Fundację Oparcia Społecznego Aleksandry FOSA (12 stycznia 2023 – 14 kwietnia 2024). Uczestniczka ma wykształcenie wyższe. W ramach przebranżawiania odbywa kurs asystenta zdrowia. Po jego zakończeniu odbędzie praktykę w FOSA. Wykorzystuje zawodowo umiejętności stosowania masażu hawajskiego (Lomi lomi).

Co spowodowało podjęcie decyzji o przystąpieniu do Projektu?

Pani Anna ma wieloletnie doświadczenie pracy w korporacji. Była nią zmęczona. Czuła, że dużo od siebie daje, a jako mały trybik w korporacyjnej maszynie niczego nie otrzymuje. Pod wpływem narastającej przez dłuższy czas frustracji podjęła decyzję o rezygnacji z tej pracy. Później krótko pracowała w sklepie odzieżowym. Kontakt z innymi ludźmi bardzo jej odpowiadał i polubiła tę pracę. Macierzyństwo zakończyło to zatrudnienie. Przedłużająca się przerwa źle wpływała na jej samopoczucie. Czuła, że potrzebuje wsparcia psychologicznego lub kontaktu z osobą, która jej

wysłucha. Odnowiła kontakt z FOSA. W trakcie rozmowy zaproponowano jej udział w Projekcie. Przystąpiła do niego z bardzo dobrym nastawieniem i nadzieją, że wsparta przez osobę niezależną wróci do odpowiedniej dla niej pracy.

Jak wyglądało wsparcie w Projekcie?

Pani Anna skorzystała z następujących form wsparcia: szkolenie w ramach doskonalenia umiejętności cyfrowych, doradztwo zawodowe, wsparcie psychologiczne oraz psychospołeczne. W tamtym momencie kluczowe dla niej było przede wszystkim wsparcie emocjonalne, rozmowy z psychologiem – pierwszy krok do poprawy jakości życia. Po spotkaniach z doradcą zawodowym postanowiła wrócić do pracy biurowej, tym razem w niewielkim biurze zamiast w korporacji. Odbyte szkolenie było bardzo dobrym uzupełnieniem już posiadanej umiejętności obsługi komputera. Jej udział w Projekcie zakończył się z chwilą podjęcia zatrudnienia jako pracownik administracyjno-kadrowy w małej firmie.

Czy udział w Projekcie wprowadził trwałe zmiany?

Otrzymane wsparcie pani Anna ocenia jako odpowiednie do jej potrzeb rozwoju i poczucia dobrostanu. Mimo, że merytorycznie nie było jakąś innowacją, to zmieniło się jej spojrzenie na siebie. Jednak dobre samopoczucie zmniejszyło się po przepracowaniu pewnego czasu w nowej firmie. Ostatecznie uczestniczka postanowiła zrezygnować z różnych form pracy biurowej i poszukać zatrudnienia, które pozwoli jej pracować dla innych ludzi. Obecnie bierze udział w kursie na asystenta zdrowia. Po zakończeniu kursu odbędzie praktykę w FOSIE.

Jakie jest zdanie respondentki o dostosowaniu wsparcia do potrzeb uczestników?

Wsparcie specjalistów zorganizowano tak, by nie kolidowało z życiem rodzinnym uczestniczki. Pani Anna żałuje, że nie miała pomysłu na nowe zajęcie już podczas udziału w Projekcie. Nie wykorzystała więc możliwości ukończenia odpowiedniego kursu i otrzymania nowych uprawnień. Miała zajęcia indywidualne i nie spotykała się z innymi uczestnikami. Przypuszcza, że dobrym uzupełnieniem terapii mogłyby być spotkania grupowe. Byłaby to możliwość poznania innych uczestników, rozmowy i dzielenia się swoim doświadczeniem. Proponuje też uzupełnienie wsparcia o asystenturę zdrowienia. Jej rolą jest towarzyszenie leczonemu pacjentowi, wspieranie go, dzielenie się własnym doświadczeniem kryzysu psychicznego i zdrowienia.

Studium przypadku nr 3 – Cecylia

Pani Cecylia, lat 38, mieszkanka gdańskiej dzielnicy Jasień. Przez trzy miesiące – od lipca do września 2022 – korzystała w Projekcie ze wsparcia Stowarzyszenia WAGA. Uczestniczka ma wykształcenie średnie. Obecnie pracuje jako manager eventowy w prywatnej agencji eventowej.

Co spowodowało podjęcie decyzji o przystąpieniu do Projektu?

Pani Cecylia otrzymała informację o Projekcie od znajomych. Nie zauważyła ogłoszeń na ten temat gdzieś w przestrzeni publicznej. Wcześniej

pracowała z mężem na budowach w Norwegii. W okresie pandemii COVID-19 stracili oferty i postanowili wrócić do kraju. Uczestniczka postanowiła założyć własną działalność ale – jak to określa – „nie wyszło jej”. Zaczęła się pogrążyć w depresji. Na udział w Projekcie zdecydowała się od razu, z nadzieją na znalezienie nowego zawodu i doskonalenie się.

Jak wyglądało wsparcie w Projekcie?

Uczestniczka skorzystała z następujących form wsparcia: kurs zawodowy (event manager) zakończony certyfikatem, treningi kompetencyjne, doradztwo zawodowe, staż zawodowy (trzy miesiące), wsparcie trenera pracy, wsparcie psychologiczne, wsparcie asystenta.

Była bardzo zadowolona ze swego udziału w Projekcie. Bardzo dobrze wspomina otwartość i kompetencje doradcy zawodowego oraz asystenta.

To brat uczestniczki wymyślił dla niej nowy zawód, a ją trochę przerażała ilość materiału na kursie. Miała jednak wsparcie specjalistów, na których mogła zawsze liczyć. W trakcie kursu rozpoczęła staż w firmie eventowej. Po jego zakończeniu firma zaproponowała jej pracę. Obecnie pracuje już drugi rok i uważa, że bardzo dobrze wybrała nowy kierunek swojego życia zawodowego.

Czy udział w Projekcie wprowadził trwałe zmiany?

Pani Cecylia bardzo wysoko ocenia wszystkie elementy wsparcia, z których korzystała. Zdobyta wiedza bardzo się jej przydaje na co dzień. Cały czas mogła liczyć na wsparcie specjalistów, którzy na bieżąco reagowali na jej potrzeby. Podkreśla, że równie ważny jak zdobycie nowych umiejętności

był kontakt z ludźmi, co miało bardzo duży wpływ na poprawę jej samopoczucia i ułatwiło walkę z pierwszymi objawami depresji. Obecnie pracuje już drugi rok i uważa, że bardzo dobrze wybrała nowy kierunek swojego życia zawodowego.

Rozmowa z panią Cecylią była bardzo emocjonalna.

Jakie jest zdanie respondentki o dostosowaniu wsparcia do potrzeb uczestników?

Uczestniczka zwraca uwagę na bardzo dobry kontakt z kadrą projektu. Mówi, że wszyscy byli uśmiechnięci, co było dla niej bardzo ważne w jej kryzysie psychicznym. Organizacja zajęć była jej zdaniem dostosowana do potrzeb. Mogła samodzielnie wybrać kurs, ale też mogła o tym porozmawiać z doradcą. Wybór szkolenia był bardzo trafiony. Nie zdążyła skorzystać ze wsparcia psychologicznego, ponieważ podjęcie pracy zakończyło jej udział w Projekcie. Pani Cecylia uważa, że nie wszyscy uczestniczyli w zajęciach z podobnym zaangażowaniem. Sądzi, że osobom z podobnymi problemami przydałoby się wsparcie psychologa dla osób w depresji, niezależnie od podjęcia pracy, oraz więcej spotkań grupowych i zajęć animacyjnych.

Studium przypadku nr 4 – Ewa

Pani Ewa, lat 35, mieszkanka gdańskiej dzielnicy Nowy Port. Absolwentka pieczy zastępczej. Samotna matka dwóch nastoletnich córek. W Projekcie korzystała ze wsparcia Gdańskiej Fundacji Innowacji Społecznej (w okresie 2022–2023). Uczestniczka ma wykształcenie średnie. Pracuje w przedszkolu jako asystent nauczyciela, wspierając go w sprawowaniu opieki nad dziećmi, w czynnościach porządkowych oraz w trakcie zajęć dydaktycznych. Korzysta z możliwości pobytu w mieszkaniu ze wsparciem GFIS.

Co spowodowało podjęcie decyzji o przystąpieniu do Projektu?

Pani Ewa przystąpiła do Projektu w bardzo trudnym momencie życia. Mąż zdradził ją i okradł. Ona i dzieci stracili dach nad głową. Pogrzyżała się w depresji, miała myśli samobójcze. Zgłosiła się po pomoc do GFIS, gdzie wcześniej była podopieczną i miała zaufanie do jej pracowników. Tam dowiedziała się o Projekcie i zdecydowała się do niego przystąpić. Wcześniej nie widziała informacji o Projekcie, bo nie śledzi mediów.

Jak wyglądało wsparcie w Projekcie?

Pani Ewa skorzystała z następujących form wsparcia: doradztwo zawodowe i prawne, wsparcie psychoterapeutyczne i psychologiczne (razem z córką) oraz usługi zdrowotne. Otrzymała również wsparcie specjalisty ds. mieszkalnictwa oraz skorzystała z możliwości pobytu w mieszkaniu wspieranym w pieczy. Zdołała zatrudnienie, które utrzymuje.

Uczestniczka bardzo wysoko ocenia możliwość udziału w Projekcie. Twierdzi, że na zajęcia przychodziła zawsze z radością i zaufaniem, że już będzie dobrze. To uczucie zaufania było dla niej równie ważne, jak mieszkanie i wsparcie specjalistów.

Rozmowa z Uczestniczką miała bardzo duży ładunek emocji.

Czy udział w Projekcie wprowadził trwałe zmiany?

Uczestniczka wciąż podkreśla wdzięczność za wsparcie. Ocenia je bardzo wysoko. Przyszło w odpowiednim dla niej momencie. Wszyscy wspierali ją i na bieżąco reagowali na jej potrzeby. Odczuwa dużo optymizmu i radość, że obecnie daje sobie radę z problemami. Pracuje, może korzystać z mieszkania, dopóki nie będzie mogła samodzielnie wynająć. Wierzy w siebie i swoje możliwości.

Jakie jest zdanie respondentki o dostosowaniu wsparcia do potrzeb uczestników?

Pani Ewa uważa, że otrzymała wsparcie dokładnie takie, jakie w danym momencie było jej niezbędne. Przypuszcza, że i inni uczestnicy w zajęciach z podobnym zaangażowaniem. Nie wie, czy informacja o Projekcie i naborze była powszechnie dostępna. Sądzi, że terapie indywidualne mogłyby być uzupełniane elementami terapii grupowej i zajęciowej. Uczestnicy mogliby również wzajemnie się wspierać.

Studium przypadku nr 5 – Justyna

Pani Justyna, lat 27, mieszkanka gdańskiej dzielnicy Orunia. W roku 2022 korzystała w Projekcie ze wsparcia Gdańskiej Fundacji Innowacji Społecznej. Uczestniczka ma wykształcenie wyższe. Obecnie prowadzi własną działalność – firmę fotograficzną.

Co spowodowało podjęcie decyzji o przystąpieniu do Projektu?

Pani Justyna miała dość toksycznej pracy, którą ostatecznie utraciła. Marzyła o własnej firmie, ale nie miała odpowiedniej wiedzy ani odwagi. Brakowało jej też pieniędzy na skorzystanie z kursu, aby zmienić zajęcie. Informację o Projekcie zauważyła na jednym z portali społecznościowych. Widziała też plakat promocyjno-informacyjny. Na udział zdecydowała się z nadzieją na znalezienie wsparcia w realizacji swoich zamierzeń.

Jak wyglądało wsparcie w Projekcie?

Pani Justyna skorzystała z następujących form wsparcia: kurs zawodowy fotograficzny (100 h), doradztwo prawne i wsparcie asystenta. Dowiedziała się, z czym się wiąże założenie własnej działalności. Wsparta przez prawnika, przebrnęła przez trudy jej założenia. Samozatrudnienie zakończyło jej udział w Projekcie. Była bardzo zadowolona ze swego udziału, bo zdobyła nowe umiejętności, o czym długo marzyła. Czuła się też w pełni „zaopiekowana”.

Czy udział w Projekcie wprowadził trwałe zmiany?

Uczestniczka bardzo wysoko ocenia wszystkie elementy wsparcia, z których korzystała. Bardzo dobrze wspomina kompetencje specjalistów i rozmowy wzmacniające, gdy pojawiały się jakieś trudności lub niepewność co do wybranej ścieżki zawodowej. Poczula większą pewność siebie. Zdobyte umiejętności są niezbędne w jej pracy. W dalszym ciągu prowadzi własną firmę i rozwija ją. Jest bardzo zadowolona z wybranego kierunku w życiu zawodowym.

Jakie jest zdanie respondentki o dostosowaniu wsparcia do potrzeb uczestników?

Pani Justyna uważa, że wsparcie było dopasowane do jej możliwości. Jako osoba bezrobotna dysponowała czasem. Dostała możliwość samodzielnego wyboru kursu. O wszystkich wątpliwościach mogła rozmawiać ze specjalistami. Szczególnie wysoko ocenia pracę prawnika, który spokojnie i pewnie przeprowadził ją przez trudy zakładania własnej działalności. Uczestniczka nie wie, czy inne osoby korzystały z zajęć z podobnym zaangażowaniem, ponieważ na co dzień nie miała z nimi kontaktu. Sądzi, że osobom stającym „na własne nogi” przydałoby się jakieś „zaopiekowanie”, mentoring przez określony czas po zakończeniu udziału w Projekcie. Mogłoby to być na przykład spotkanie wspierające z doświadczonym konsultantem: raz w miesiącu przez pół roku. W trakcie wyboru ścieżki zawodowej uczestniczce zabrakło spotkania z jedną lub więcej osobami pracującymi w wybranej branży.

Studium przypadku nr 6 – Karol

Pan Karol, lat 36. Jest mieszkańcem osiedla Jary na gdańskim Chełmie. W projekcie korzystał ze wsparcia udzielanego przez Polskie Stowarzyszenie na rzecz Osób z Niepełnosprawnością Intelktualną Koło w Gdańsku. Był uczestnikiem do zamknięcia zadania Projektu, nie pamięta jednak, kiedy go rozpoczął. Uczestnik ma wykształcenie średnie (matura), niedokończone studia (prawo). Na problemy ze zdrowiem miało wpływ m.in. długoletnie uzależnienie od narkotyków. Nie planuje wrócić na studia, bo „brakuje mu sił na życie”. Uczestniczy w zajęciach prowadzonych przez Biuro Integracji Zawodowej Osób Niepełnosprawnych „BIZON” Stowarzyszenia, korzystając m.in. ze wsparcia psychologa i doradztwa zawodowego. Wkrótce rozpoczyna staż (30 h) w bibliotece miejskiej.

Co spowodowało podjęcie decyzji o przystąpieniu do Projektu?

Pan Karol nie widział informacji o Projekcie w przestrzeni publicznej. To jego mama znalazła ją w internecie i namówiła go do uczestnictwa. Początkowo obawiał się udziału w zajęciach. Nie wiedział, co go tam czeka. W trakcie zajęć był coraz bardziej zadowolony, nie żałuje udziału.

Jak wyglądało wsparcie w Projekcie?

Pan Karol skorzystał z następujących form wsparcia: kurs zawodowy (kurs biurowy), trening umiejętności społecznych, trening umiejętności cyfrowych (znajomość Excela i Worda), doradztwo zawodowe, pośrednictwo pracy, staże zawodowe, trening pracy, wsparcie psychospołeczne (tzw. wspólne wyjścia uczestników m.in. na kręgle,

do kina). Mimo otrzymanej propozycji nie skorzystał ze wsparcia mieszkaniowego w formie mieszkania treningowego oraz terapeuty uzależnień. Jest pod opieką lekarza psychiatry (poza Projektem).

Inne zajęcia poza pracą i terapią to spacery oraz kontakt z rodziną. Współpracę z kadrą Projektu ocenia wysoko. Uważa, że „wszyscy byli dobrze przygotowani, wszyscy na swoim miejscu. Wszystko, co powiedział, było wysłuchane. Gdy czegoś potrzebował, reakcja była natychmiastowa”. Jego zdaniem zaangażowanie innych uczestników było różne. Część osób „odbębniała” swoje godziny; była, bo była. Innym bardzo zależało i byli bardzo zaangażowani. Pan Karol należał do tej drugiej grupy, bardzo lubił uczestniczyć w zajęciach.

Czy udział w Projekcie wprowadził trwałe zmiany?

Pan Karol uważa, że najważniejszym elementem Projektu była możliwość korzystania ze wsparcia specjalistów w jednym miejscu. Odniósł dodatkową, bardzo osobistą korzyść. Dowiedział się, że choroba, na którą cierpi, jest znana, więc odczuwa zadowolenie, że nie jest „jakimś dziwolągiem”. Udział w Projekcie ma wpływ na jego sposób myślenia o swoich możliwościach, bo jak mówi, „ciągle mu się polepsza”. Jego zdaniem jedynym minusem był kontakt z innymi uczestnikami, przed którymi odczuwał strach, mimo że ciągle z tym uczuciem walczył.

Jak jest zdanie respondenta o dostosowaniu wsparcia do potrzeb uczestników?

Terminy i godziny zajęć ustalano z terapeutami. Miał wpływ na wszystko. Zawsze był pytany i wszystko było dopasowane do jego potrzeb i możliwości. Samodzielnie korzystał ze wsparcia, sam przyjeżdżał

na zajęcia. Po każdym spotkaniu zdawał relację mamie. Uczestnik przechodził kryzysy wynikające z choroby, był skupiony na martwieniu się o swój stan zdrowia. Ale ten strach minął. Obecnie odczuwa pozytywne emocje, ale też pewne osłabienie fizyczne.

Czy można było coś wzmocnić, poprawić? „Było to coś nowego w życiu. Te PSONI, perypetie z tym wszystkim związane, ale na pewno bym to powtórzył”. Zwiększyłby liczbę godzin wsparcia psychologa, żeby „mógł rozmawiać z ludźmi, którzy znają się na rzeczy”. Z rówieśnikami nie chce utrzymywać kontaktu, „bo wszystko kończy się narkotykami. Przynajmniej w moim otoczeniu wszystko kończy się na dragach.”

Czy respondent zgłasza swoje uwagi lub rekomendacje dotyczące Projektu?

Pan Karol sądzi, że spotkania psychologiczno-pedagogiczne powinny odbywać się jeszcze częściej, najlepiej co najmniej raz w tygodniu. Przydałoby się też włączyć dodatkowo aktywności wspólne z innymi, z zakresu terapii zajęciowej: raz w tygodniu, choćby raz w miesiącu. Uczestnik nie ma dodatkowych uwag. Jest bardzo zadowolony z udziału i zainteresowany kontynuacją.

Studium przypadku nr 7 – Klaudia

Pani Klaudia, lat 30, obecnie mieszkanka gdańskiej dzielnicy Zabornia. W projekcie korzystała ze wsparcia udzielanego przez Stowarzyszenia WAGA (czerwiec – grudzień 2022 r.). Uczestniczka ma wykształcenie wyższe, magister inżynier (mechanika i budowa maszyn, spawalnictwo). Obecnie prowadzi własną działalność – spawanie artystyczne.

Co spowodowało podjęcie decyzji o przystąpieniu do Projektu?

Po niespodziewanej utracie zatrudnienia pani Klaudia zarejestrowała się w urzędzie pracy. Był to dla niej trudny okres w życiu. Zwolnienie z pracy było przykrym doświadczeniem, wywołującym u niej stres, a nawet początki depresji. Uważała, że utrata pracy to dla niej powód do wstydu. Dlatego zdecydowała się skorzystać z propozycji udziału w Projekcie, którą otrzymała w urzędzie pracy. Mimo lekkiego zwątpienia w skuteczność Projektu, miała pozytywne nastawienie. Cieszyła się na towarzystwo innych osób, z którymi będzie mogła porozmawiać.

Jak wyglądało wsparcie w Projekcie?

Pani Klaudia skorzystała z następujących form wsparcia: dwa kursy zawodowe (spawanie) zakończone certyfikatem, doradztwo zawodowe i ds. przedsiębiorczości. Szczególnie ważne było wsparcie doradcy zawodowego, gdy podejmowała decyzję o pracy na własny rachunek. Czuła wówczas niepewność, czy dobrze robi się decydując na to. Rozmowy z doradcą dały jej odwagę do wstąpienia na nową ścieżkę zawodową i motywowały do przełamywania własnych słabości. Założenie własnej działalności zakończyło jej udział w Projekcie.

Czy udział w Projekcie wprowadził trwałe zmiany?

Udział w Projekcie pozwolił pani Klaudii odzyskać wiarę w siebie i we własne możliwości. Skorzystała z pomysłu podsuniętego jej przez doradcę zawodowego i złożyła wniosek o dotację unijną na rozpoczęcie działalności. Uzyskane w ten sposób pieniądze umożliwiły jej założenie firmy. Podstawą jej działalności są umiejętności i uprawnienia uzyskane podczas kursów zorganizowanych w Projekcie.

Uczestniczka przeżywa jeszcze okresy, gdy pojawiają się jakieś problemy typowe dla nowej działalności. Stara się w takim wypadku nie utracić motywacji. W takich chwilach chciałaby mieć możliwość skorzystania z rozmowy z terapeutą albo doradcą zawodowym. Nie potrafi jednak samodzielnie znaleźć takiego wsparcia.

Jak jest zdanie respondentki o dostosowaniu wsparcia do potrzeb uczestników?

Uczestniczka uważa, że uzyskane wsparcie było dopasowane do jej możliwości i potrzeb. Bardzo ważne były dla niej rozmowy motywujące do wybrania całkowicie nowej ścieżki zawodowej i wspierające ją w chwilach zwątpienia. Chciałaby, aby projektowe wsparcie nie kończyło się z chwilą podjęcia zatrudnienia. To moment często trudny, więc ważna jest w takich chwilach choćby możliwość rozmowy ze specjalistą. Równie potrzebne są szersze działania informacyjne o możliwości udziału w takich projektach.

Studium przypadku nr 8 – Małgorzata

Pani Małgorzata, lat 40, mieszkanka gdańskiej dzielnicy Wrzeszcz. W Projekcie przez około rok korzystała ze wsparcia Towarzystwa Pomocy im. Św. Brata Alberta koło Gdańskie. Uczestniczka ma wykształcenie wyższe. Pracuje jako specjalistka do spraw e-commerce (handel elektroniczny prowadzony za pomocą internetu i urządzeń elektronicznych). Odpowiada za nadzorowanie i koordynowanie procesów związanych z dystrybucją produktów firmy. Zaczęła sama prowadzić szkolenia menedżerskie.

Co spowodowało podjęcie decyzji o przystąpieniu do Projektu?

Pani Małgorzata straciła pracę, ponieważ jej pracodawca zamykał swoją działalność. Informację o Projekcie otrzymała od koleżanki, której znajomy również korzystał w nim ze wsparcia. Przystępując do Projektu była bardzo pozytywnie nastawiona, ponieważ była zdecydowana zmienić swój profil zawodowy.

Jak wyglądało wsparcie w Projekcie?

Pani Małgorzata skorzystała z następujących form wsparcia: kursy zawodowe różnego stopnia (menedżerskie), staż oraz konsultacja z psychiatrą. Samodzielnie wybrała formę i rodzaj szkoleń, planując wstąpić na nową ścieżkę zawodową. Odbyty staż ostatecznie potwierdził jej ten wybór. Jest z tego bardzo zadowolona. Podjęcie pracy zakończyło jej udział w Projekcie.

Czy udział w Projekcie wprowadził trwałe zmiany?

Pani Małgorzata jest bardzo zadowolona ze wsparcia, jakie otrzymała w Projekcie. Cieszy się, że miała możliwość wyboru kierunku kursów i zdobycia nowego zawodu. W podjętej pracy wykorzystuje zdobyte umiejętności w 100% i ją kontynuuje. Żałuje tylko, że jej udział w projekcie nie był dłuższy.

Jakie jest zdanie respondentki o dostosowaniu wsparcia do potrzeb uczestników?

Pani Małgorzata ceni indywidualne podejście specjalistów. Organizacja zajęć była dostosowana do jej potrzeb. Mogła samodzielnie wybrać kurs, ale też mogła o tym porozmawiać z doradcą. Żałuje, że dowiedziała się o Projekcie tak późno. Mogła przecież skorzystać jeszcze z innych form, które określiła jako „coś zawodowego”. Sądzi więc, że informacja o Projekcie i naborze do niego powinna być bardziej powszechna i dostępna. Nie wie, czy inni korzystali z zajęć z podobnym zaangażowaniem. Zdaniem Uczestniczki wprowadzenie jakiejś formy integracji wszystkich uczestników mogłoby uzupełnić wzajemne wsparcie i wzmocnienie.

Studium przypadku nr 9 – Tetiana

Pani Tetiana, lat 35, obecnie mieszkanka gdańskiej dzielnicy Maćkowy. W okresie 2022 r. – 2023 r. korzystała w Projekcie ze wsparcia Gdańskiej Fundacji Innowacji Społecznej. Uczestniczka jest Ukrainką. Ma wykształcenie średnie nauczycielskie. Razem z dziećmi emigrowała z kraju, uciekając przed wojną. Ma status uchodźcy. Obecnie jest zatrudniona jako pracownik administracyjno-biurowy (na stałe).

Co spowodowało podjęcie decyzji o przystąpieniu do Projektu?

Pani Tetiana po przyjeździe do Polski zauważyła plakaty oferujące pomoc uchodźcom z Ukrainy. W punkcie informacyjnym dowiedziała się o możliwości udziału w Projekcie i postanowiła z niej skorzystać. Poczuła się wspaniale, że od razu została „zaopiekowana” w nowej dla niej, trudnej sytuacji. Tym bardziej, że nie знаła języka polskiego i odczuwała skutki traumy wynikającej z doświadczeń wojennych.

Jak wyglądało wsparcie w Projekcie?

Pani Tetiana skorzystała z następujących form wsparcia: szkolenie kompetencyjne, trening umiejętności społecznych, doradztwo prawne oraz aktywizacja zawodowa migrantów, w tym doradztwo zawodowe, pośrednictwo pracy, staż zawodowy i trening pracy. Była otoczona opieką asystenta. Korzystała ze wsparcia psychoterapeutycznego, psychologicznego i psychospołecznego oraz usług zdrowotnych i animacji społecznej. Równocześnie uczyła się języka polskiego. Odbyla staż jako pracownik administracyjno-biurowy. Po jego zakończeniu została zatrudniona w tym samym biurze.

Czy udział w Projekcie wprowadził trwałe zmiany?

Uczestniczka uważa, że otrzymała dokładnie takie wsparcie, jakiego potrzebowała w rozwiązywaniu swoich problemów, a organizacja była dostosowywana do jej możliwości i zgłaszanych potrzeb. Kontynuuje zatrudnienie jako pracownik administracyjno-biurowy. O swoim udziale w Projekcie opowiada bardzo emocjonalnie. Otrzymała intensywne wsparcie zaraz po przyjeździe do nowego miejsca, w bardzo trudnej sytuacji życiowej. Wielokrotnie powtarza, jak bardzo jest wdzięczna specjalistom, którzy nie tylko dali jej konkretną pomoc w układaniu jej życia na nowo, ale też otoczyli ją i jej rodzinę ciepłą atmosferą. Uważa, że każda forma pomocy była dopasowana do jej potrzeb. Otrzymała odpowiednie wsparcie, zarówno we wzmocnieniu w sferze emocjonalnej, jak i w dostosowaniu się do nowych, nieznanych warunków zawodowych. Dzięki temu szybko stanęła na nogi. Czas i tempo wsparcia były dopasowane do możliwości uczestniczki. Pani Tetiana nie widzi potrzeby wprowadzania zmian w oferowanym wsparciu. Jej zdaniem informacja o wsparciu i jego organizacja dla migrantów była bardzo dostępna.

Studium przypadku nr 10 – Wojciech

Pan Wojciech, lat 44. Mieszkaniec gdańskiej dzielnicy Chełm. Ma ustalony stopień niepełnosprawności (umiarkowany). W Projekcie korzystał ze wsparcia udzielanego przez Polskie Stowarzyszenie na rzecz Osób z Niepełnosprawnością Inteligencyjną Koło w Gdańsku przez cały okres jego trwania. Uczestnik ma wykształcenie wyższe magisterskie. Nie pracuje. Jest zarejestrowany w urzędzie pracy. Ma trudności ze znalezieniem zatrudnienia. Jego zdaniem dostępne oferty zawierają informację o umiejętnościach pracy pod presją czasu, a on jej nie ma.

Co spowodowało podjęcie decyzji o przystąpieniu do Projektu?

Pan Wojciech informację otrzymał z urzędu pracy, który skierował go do Projektu. Szukał sam takich możliwości, ale na informację o Projekcie nie trafił. Uważa, że działania promocyjno-informacyjne na temat możliwości udziału w Projekcie powinny być bardziej dostępne, ale nie wie, co należałoby zrobić, aby podnieść ich skuteczność.

Jak wyglądało wsparcie w Projekcie?

Pan Wojciech korzystał z następującego wsparcia: kursy zawodowe (kurs archiwisty I i II stopnia), staż zawodowy, pośrednictwo pracy, trener pracy (próbki pracy), wsparcie psychologiczne, animacja społeczna. Pierwszy okres w Projekcie był dla niego bardzo trudny. Początkowo nie potrafił się porozumieć ze specjalistami. Było to dla niego ciężkie na tyle, że nie chce wracać do tych wspomnień. Wymagało od niego bardzo dużo wysiłku, aby to wszystko poskładać. Teraz już jest w dobrych relacjach z terapeutami.

Po ukończeniu kursów odbył praktyki w Gdańskiej Spółdzielni Socjalnej w Nowym Porcie jako pracownik biurowy oraz staż jako pracownik digitalizacji w bibliotece wojewódzkiej (trzy miesiące). Dzięki poparciu trenera pracy dostał z urzędu pracy dodatkowy staż w Urzędzie Skarbowym przy ul. Kołobrzeskiej – jako pracownik biurowy i pomocnik archiwisty (sześć miesięcy). Wszystkie te rodzaje pracy spełniały jego oczekiwania, ponieważ była tam cisza i spokój, niewielki kontakt z innymi osobami, co dla niego jest najważniejsze.

Wspólnych wyjść z innymi uczestnikami było kilka i sprawiły mu dużą przyjemność, bo samodzielnie nie byłoby go na nie stać (kręgle w U7, kino dyskusyjne, muzeum figur woskowych).

Czy udział w Projekcie wprowadził trwałe zmiany?

Swój udział w Projekcie pan Wojciech ocenia pozytywnie. Przede wszystkim otrzymał nowe uprawnienia zawodowe, które odpowiadają jego możliwościom m.in. emocjonalnym.

Jednak nie udało mu się uzyskać zatrudnienia. Sądzi, że prawdopodobną przyczyną tego stanu rzeczy jest to, że trudno dopasować do niego i jego oczekiwań dostępne na rynku oferty. Poszedł na kompromis i wysłał swoje CV wszędzie, ale nie otrzymuje propozycji ani nawet zaproszeń na rozmowy. Ostatnią rozmowę kwalifikacyjną miał krótko po zakończeniu Projektu, dzięki rekomendacji kierownika biblioteki, w której wcześniej odbywał staż, ale został zatrudniony ktoś inny. Nikt się teraz nie odzywa. Staranie się o zatrudnienie w sądach wymaga dużo dokumentów, co zniechęca. Z drugiej strony nie interesują go niektóre oferty, jak np. praca w ochronie – odbiera je jako poniżające, bo ma złe doświadczenia z takiej pracy. Woli układać towar na półkach. Bardzo mu się podobała próbka pracy w magazynie firmy CCC.

Myślał o stażu w tym magazynie, ale dochodziła do tego obsługa klienta, co już uczestnikowi w tej pracy nie odpowiada.

Jakie jest zdanie respondenta o dostosowaniu wsparcia do potrzeb uczestników?

Uczestnik ogólnie dobrze ocenia współpracę ze specjalistami zatrudnionymi w Projekcie i otrzymane duże wsparcie, również emocjonalne. Czasami trafiał jednak na nieodpowiednie osoby. Uważa, że dopasowanie powinno być z obu stron i obie strony powinny być odpowiednio zmotywowane, a udzielane wsparcie zależy głównie od charakteru danego specjalisty. Początkowo trudno mu było dojść do porozumienia z psychologiem. Najlepiej współpracowało mu się z innym ze specjalistów, którego uważa obecnie za swojego mentora.

Uważa, że sposób organizacji zajęć (dni i godziny) były dostosowywane na bieżąco do jego możliwości i potrzeb. Zajęcia uczestnika były indywidualne, trudno mu więc odpowiedzieć na pytanie o stopień zaangażowania uczestników w aktywność w realizacji Projektu.

Czy respondent zgłasza swoje uwagi lub rekomendacje dotyczące Projektu?

Pan Wojciech chciałby jeszcze raz uczestniczyć w podobnym projekcie, głównie ze względu na wsparcie zawodowe i większą częstotliwość kontaktów z pośrednikami pracy.

Sądzi, że być może należało włączyć do Projektu więcej praktyk i dążyć do współpracy z większą liczbą firm oferujących pracę biurową. Dobrze by też było, gdyby włączono do wsparcia więcej urozmaiconych próbek pracy w jednym miejscu, aby można było się sprawdzić na różnych stanowiskach.

Co do innych form wsparcia, nie ma zdania. Dla niego najważniejsze to znaleźć pracę. Jakies wyjście integracyjne to tak, ale w drugiej kolejności. Chociaż ceni je, bo samemu nie stać go na nie. Nie chce się wypowiadać w imieniu innych, ale sam jest zadowolony z udziału w Projekcie. Żałuje, że nie miał istotnego wpływu na znalezienie zatrudnienia.

5. O ofercie wsparcia

Wsparcie udzielane uczestnikom Projektu było zdecentralizowane – w związku z potrzebą zapewnienia zindywidualizowanych i kompleksowych usług. Oferowano je możliwie najbliżej środowiska lokalnego. Wsparcie miało charakter indywidualnej ścieżki reintegracji (IŚR) i realizowano je z wykorzystaniem instrumentów aktywnej integracji.

Indywidualna Ścieżka Reintegracji (IŚR) to plan zawierający zestaw kompleksowych i zindywidualizowanych form wsparcia dla uczestników Projektu, poprzedzony wszechstronną diagnozą

Usługi aktywnej integracji to usługi, których celem jest:

- **reintegracja społeczna** – odbudowa i podtrzymanie umiejętności uczestniczenia w życiu społeczności lokalnej i pełnienia ról społecznych w miejscu pracy, zamieszkania lub pobytu,
- **reintegracja zawodowa** – odbudowa i podtrzymanie zdolności do samodzielnego świadczenia pracy na rynku pracy,

→ **zapobieganie procesom ubóstwa** – marginalizacji i wykluczenia społecznego.

Do usług aktywnej integracji należą usługi o charakterze:

- **społecznym**, których celem jest nabycie, przywrócenie lub wzmocnienie kompetencji społecznych, zaradności, samodzielności i aktywności społecznej,
- **zawodowym**, których celem jest pomoc w podjęciu decyzji dotyczącej wyboru lub zmiany zawodu, pomoc w utrzymaniu zatrudnienia, wyposażenie w kompetencje i kwalifikacje zawodowe oraz umiejętności pożądane na rynku pracy (poprzez m.in. udział w zajęciach w Centrach Integracji Społecznej, Klubach Integracji Społecznej lub Warsztatach Terapii Zajęciowej, kursy i szkolenia zawodowe),
- **edukacyjnym**, których celem jest wzrost poziomu wykształcenia, dostosowanie wykształcenia do potrzeb rynku pracy (m.in. edukacja formalna),
- **zdrowotnym**, których celem jest wyeliminowanie lub złagodzenie barier zdrowotnych utrudniających funkcjonowanie w społeczeństwie lub powodujących oddalenie od rynku pracy.

Analiza materiału badawczego zebranego w trakcie ewaluacji ukazuje niezwykle szeroki wachlarz usług, blisko 40 różnych form wsparcia, które były dostępne dla uczestników. Partnerzy projektu oferowali pomoc zgodnie z wcześniej opracowaną Indywidualną Ścieżką Reintegracji, dopasowaną do potrzeb i możliwości danego uczestnika.

40 różnych form wsparcia oferowano uczestnikom Projektu

Partnerzy, w zależności od specyfiki swojego działania i dotychczasowych doświadczeń, specjalizowali się w udzielaniu pomocy różnym grupom odbiorców, np. TPBA szczególną opieką obejmowało osoby w kryzysie bezdomności, Fundacja FOSA osoby z kryzysami psychicznymi, a PSONI osoby z niepełnosprawnością. W praktyce oznaczało to, że różne grupy odbiorców potrzebowały odmiennych form wsparcia zarówno w odniesieniu do usług społecznych, jak i zawodowych, edukacyjnych czy zdrowotnych.

Wartością dodaną realizacji Projektu w partnerstwie był fakt, iż mogliśmy przekierować naszego uczestnika do innego partnera po inną usługę, np. usługę zdrowotną, której u nas nie mieliśmy w budżecie.

Źródło: wywiad z przedstawicielką partnerstwa

Tabela 1. Wachlarz usług aktywnej integracji oferowanych w Projekcie

aktywizacja zawodowa migrantów	coaching	animacja wsparcia środowiskowego	kursy zawodowe
doradztwo ds. przedsiębiorczości	animacja społeczna	doradztwo zawodowe	asystentura
doradztwo gospodarcze	doradztwo prawne	konsultacje psychiatry	konsultacje seksuologa
mentoring	sesje coachingowe	superwizja pracy	trening umiejętności cyfrowych
mieszkalnictwo wspierane w pieczy	specjalistyczne usługi wspierające	szkolenia kompetencyjne	trening umiejętności społecznych
pośrednictwo pracy	staże zawodowe	trener pracy	usługi zdrowotne
wsparcie aktywizacyjne młodzieży	wsparcie psychologiczne	trening skuteczności osobistej	wsparcie psychoterapeutyczne
wsparcie interwenta kryzysowego	wsparcie psychospołeczne	wsparcie w formie funduszu mieszkaniowego	wsparcie specjalisty ds. mieszkalnictwa
wsparcie mieszkaniowe	wsparcie w formie funduszu zdrowotnego	wsparcie w formie funduszu wizerunkowego	wsparcie terapeuty uzależnień

Źródło: Opracowanie własne na podstawie sprawozdań z realizacji Projektu

Dużym wyzwaniem dla realizatorów było organizowanie współpracy z zewnętrznymi podmiotami szkoleniowymi specjalizującymi się w kursach zawodowych. Konieczność stosowania zasady konkurencyjności czasami ograniczała możliwość realizacji wsparcia i wydłużała czas wyłaniania wykonawców szkoleń czy kursów zawodowych dla pojedynczych osób.

W trakcie realizacji Projektu uczestnicy skorzystali z ponad 60 różnych typów kursów/szkoleń zawodowych, które kończyli przystępując do zewnętrznych egzaminów i uzyskując certyfikaty potwierdzające nabycie kompetencji lub uzyskanie kwalifikacji zawodowych.

Uczestnicy projektu ukończyli 60 różnych kursów zawodowych

Zamieszczony na następnej stronie wykaz odbytych kursów i szkoleń zawodowych (tabela 2) dobitnie pokazuje, z jak dużym wyzwaniem musieli radzić sobie realizatorzy. Potwierdza także, jak zindywidualizowane wsparcie otrzymywali uczestnicy.

Tabela 2. Wykaz kursów/szkoleń zawodowych, które ukończyli uczestnicy Projektu

→ Kurs ECDL A2 → Kurs ECDL BASE (B1, B2, B3, B4) → Kurs ECDL S4, S6 → Kurs edycji obrazów i tworzenia stron internetowych ECDL PROFILE → Kurs oprogramowania ISTQB → Kurs: FRONT-END DEVELOPER OD PODSTAW → Marketing internetowy → Oprogramowanie Autodesk Revit – poziom podstawowy → Szkolenie Projektowanie 3DS Max → Szkolenie UX/UI → Szkolenia V - Ray	→ Pracownik biurowy z podstawami księgowości → Asystent księgowości wraz z obsługą programu → Kurs: kadry i płace z obsługą programu Płatnik → Pracownik recepcji/rejestracji medycznej/rejestrator medyczny → Kurs kancelaryjno – archiwalny I i II stopnia → Certyfikat PARP: umiejętności interpersonalne → Kurs: kasa fiskalna → Obsługa programów magazynowych → Copywriter → Social media dla prowadzenia firmy	→ Operator wózków jezdniowych podnośnikowych z mechanicznym → Operator koparko-ładowarki → Monter sieci, instalacji i urządzeń sanitarnych → Kurs spawania metodą MAG 135 wraz z egzaminem zewnętrznym → Kurs SEP G1 do 1kV (uprawnienia elektryczne G1) → Pracownik gospodarczy z obsługą maszyn czyszczących → Kurs: wózki widłowe → Kurs spedytora → Kurs: profesjonalne sprząatanie
→ Barber → Stylizacja rzęs i paznokci → Kurs: masaż klasyczny → Kurs: makijaż permanentny → Kurs: mezoterapia i stymulatory tkankowe → Stylizacja paznokci: manicure/pedicure → Stylizacja rzęs i paznokci → Szkolenie: masaż kobido i kinestotaping → Szkolenie: strzyżenie damsko-męskie ze stylizacją → Szkolenie kosmetyczne wraz z obsługą programu	→ Dietetyk dziecięcy → Instruktor rekreacji ruchowej → Opiekun osoby starszej i niepełnosprawnej → Kurs: event manager → Kurs opieki dziecięcej → Szkolenie z zakresu interwencji kryzysowej → Szkolenie: planowanie ślubów → Kurs wizażu	→ Instruktor hipoterapii → Barista → Cukiernik → Florystka → Kurs fotografii → Likwidator szkód → Kurs języka niemieckiego → Kurs języka polskiego → Kurs języka rosyjskiego → Kurs: prawo jazdy kat C + KWP → Kurs: prawo jazdy kat. B → Kurs: prawo jazdy kat. B+E

Źródło: Opracowanie własne na podstawie sprawozdań z realizacji projektu

Wsparcie udzielane przez Fundację FOSA

Fundacja Oparcia Społecznego Aleksandry FOSA w ramach projektu prowadziła Laboratorium Cyfrowych Profesji.

Głównym obszarem działań aktywizujących były kompetencje cyfrowe. Koncentrowano się na budowaniu i rozwijaniu podstawowego poziomu tych kompetencji, tj. umiejętność korzystania z internetu – obsługa skrzynki mailowej, konta bankowego, korzystanie z pakietu Office, korzystanie z komunikatorów i narzędzi spotkań on-line – Zoom, Teams itp. Rozwijano także posiadane już umiejętności w potencjał zawodowy na rynku IT – grafika komputerowa, programowanie, e-sport itp.

W ramach projektu uczestnicy mieli okazję bezpłatnie korzystać m.in.:

- ze wsparcia psychologicznego,
- z asystentury,
- z doradztwa zawodowego,
- z psychoterapii,
- z interwencji kryzysowej,
- z treningów umiejętności cyfrowych,
- z kursów i szkoleń podnoszących kwalifikacje lub kompetencje.

90 osób (z planowanych 73) uzyskało
wsparcie Fundacja FOSA

**LABORATORIUM
PROFESJI
CYFROWYCH**

SKONTAKTUJ SIĘ Z NAMI:
TEL. 606 806 363
731 612 12

Fundusze Europejskie
Program Regionalny

Rzeczpospolita
Polska

URZĄD MARSZAŁKOWSKI
WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

Każdy z partnerów miał w swojej ofercie różnego rodzaju usługi i założeniem było, że partnerzy mogą przekazywać sobie klientów, aby tym samym zwiększyć dostęp do innej usługi, co w praktyce projektowej było stosowane.

Źródło: wywiad z przedstawicielką partnerstwa

Laboratorium Cyfrowe mogliśmy dobrze wyposażyć w urządzenia cyfrowe. To była nasza nowatorska usługa. Oferowaliśmy uczestnikom trening umiejętności cyfrowych, podstawy oprogramowania, drukowanie 3D. Cieszyło się to dużym zainteresowaniem, ale także wielu uczestników uświadomiło sobie, że nie będzie im łatwo w tym zawodzie znaleźć pracę, bo ich aspiracje nie są adekwatne do ich kompetencji.

Źródło: wywiad z przedstawicielką partnerstwa

W trakcie spotkania podsumowującego Projekt oraz w wywiadach z realizatorami sygnalizowano potrzebę wypracowania modelowego katalogu usług aktywnej integracji, dopasowanego do specyfiki odbiorców – ich profilu społeczno-zawodowego i specyficznych potrzeb. Grupę docelową Projektu określono bardzo szeroko. Były to osoby oraz rodziny zagrożone ubóstwem i wykluczeniem społecznym, znajdujące się w szczególnie trudnej sytuacji na rynku pracy. W praktyce każda z tych osób czy rodzin miała swoje specyficzne problemy i potrzeby, które wymagały indywidualnego i zróżnicowanego podejścia. Osoby w kryzysie bezdomności oczekiwały innego wsparcia w powrocie na rynek pracy niż osoby z niepełnosprawnością wynikającą np. z przebytej choroby, która tylko tymczasowo wyłączyła je z rynku pracy. Stąd też partnerzy Projektu zostali poproszeni przez ewaluatorkę o opracowanie propozycji wykazu oferowanego wsparcia i – w oparciu o doświadczenia projektowe – zarekomendowanie modelowego wsparcia dla wybranej przez nich specyficznej grupy odbiorców.

Rekomendowane wsparcie usługami integracji społecznej

Zamieszczona na następnej stronie tabela 3 prezentuje rodzaje wsparcia w ramach usług aktywnej integracji dla osób w kryzysie psychicznym, wykorzystywane w Projekcie przez FOSA oraz **rekomendowane modelowe wsparcie w ramach usług aktywnej integracji dla osób w kryzysie psychicznym**.

Tabela 3. Wykaz oferowanego i rekomendowanego modelowego wsparcia dla osób w kryzysie psychicznym

Oferta wsparcia dla osób w kryzysie psychicznym, które dotyka problem wykluczenia społecznego	Wsparcie oferowane w projekcie przez FOSA	Modelowe wsparcie rekomendowane przez FOSA
1. Kursy zawodowe	x	x
2. Szkolenia kompetencyjne	x	x
3. Trening umiejętności społecznych	x	x
4. Trening umiejętności cyfrowych	x	x
5. Doradztwo zawodowe	x	x
6. Pośrednictwo pracy		x
7. Staże zawodowe		x
8. Trener pracy		x
9. Superwizja pracy		x
10. Doradztwo prawne		x
11. Wsparcie psychoterapeutyczne	x	x
12. Wsparcie psychologiczne	x	x
13. Konsultacje psychiatry		x
14. Konsultacje seksuologa		x
15. Wsparcie terapeuty uzależnień		x
16. Wsparcie interwenta kryzysowego	x	x
17. Wsparcie aktywizacyjne młodzieży		x
18. Wsparcie psychospołeczne		x
19. Sesje coachingowe		x
20. Asystentura	x	x
21. Animacja społeczna		x
22. Animacja wsparcia środowiskowego		x
23. Specjalistyczne usługi wspierające		x
24. Coaching	x	x
25. Mentoring		x

Źródło: Opracowanie własne Fundacji FOSA

Wsparcie udzielane przez GFIS

Gdańska Fundacja Innowacji Społecznej
dobro wspólne

Wsparcie GFIS dla osób oraz rodzin zagrożonych ubóstwem i wykluczeniem społecznym skupione było głównie w dzielnicach Orunia – Św. Wojciech-Lipce i Maćki. W związku z napływem uchodźców wojennych rozszerzono je także na osoby z doświadczeniem migracyjnym.

Wsparcie realizowane w projekcie obejmowało m.in.:

- wszechstronną diagnozę i opracowanie ścieżki reintegracji,
- wsparcie psychologiczne i psychospołeczne,
- doradztwo zawodowe,
- staże zawodowe,
- kursy zawodowe i szkolenia kompetencyjne,
- wsparcie aktywizacyjne skierowane do młodzieży i młodych dorosłych,
- mieszkalnictwo wspierane, skierowane do usamodzielnionych wychowanków pieczy zastępczej,
- animację społeczną,
- aktywizację zawodową osób z doświadczeniem migracyjnym.

Naszym celem w projekcie była pomoc w powrocie na rynek pracy, ale pierwszy etap pomocy polegał na zaopiekowaniu się tymi trudnościami życia społecznego, które nie pozwalały naszym uczestnikom na aktywność zawodową, bo np. mieli zadłużenie i potrzebowali pomocy prawnika.

Źródło: wywiad z przedstawicielką partnerstwa

Cechą mocno wyróżniającą nasze działania projektowe było silne zakorzenienie w społeczności lokalnej i adresowanie pomocy do mieszkańców dzielnicy Orunia. Specyfiką naszej pracy było oferowanie pomocy uczestnikom nie gdzieś w oddalonej instytucji, ale tu – na miejscu, w dzielnicy, wśród sąsiadów. Oddzielaliśmy też pomaganie od interwencji, co zwiększało zaufanie do nas uczestników.

Źródło: wywiad z przedstawicielką partnerstwa

Rekomendowane wsparcie usługami integracji społecznej

Tabela 4 prezentuje rodzaje wsparcia w ramach usług aktywnej integracji dla osób oraz rodzin zagrożonych ubóstwem i wykluczeniem społecznym wykorzystywane w projekcie przez GFIS, a także rekomendowane modelowe wsparcie w ramach usług aktywnej integracji dla tych osób.

Tabela 4. Wykaz oferowanego i rekomendowanego modelowego wsparcia dla osób oraz rodzin zagrożonych ubóstwem i wykluczeniem społecznym

Oferta wsparcia dla osób w kryzysie psychicznym, które dotyka problem wykluczenia społecznego	Wsparcie oferowane w projekcie przez GFIS	Modelowe wsparcie rekomendowane przez GFIS
1. Kursy zawodowe	x	
2. Szkolenia kompetencyjne	x	
3. Doradztwo zawodowe	x	
4. Aktywizacja zawodowa migrantów	x	
5. Pośrednictwo pracy	x	
6. Staże zawodowe	x	
7. Superwizja pracy	x	
8. Doradztwo prawne	x	
9. Wsparcie specjalisty ds. mieszkalnictwa	x	
10. Mieszkalnictwo wspierane w pieczy	x	x
11. Wsparcie psychoterapeutyczne	x	
12.Wsparcie psychologiczne		x
13. Konsultacje psychiatry		x
14. Wsparcie terapeuty uzależnień		x
15. Asystentura	x	
16. Animacja wsparcia środowiskowego		x
17. Usługi zdrowotne		x

Źródło: Opracowanie własne GFIS

Wsparcie udzielane przez TPBA

Usługi aktywnej integracji oferowane w projekcie przez TPBA to m.in.:

- diagnoza pogłębiona,
- wsparcie psychoterapeutyczne,
- dofinansowanie do mieszkań (bon mieszkaniowy),
- szkolenia i kursy zawodowe,
- staże zawodowe,
- doradztwo zawodowe,
- asystentura indywidualna,
- animacja,
- wspólne wyjścia integracyjne, społeczno-kulturalne (imprezy kulturalne, wycieczki).

146 osób uzyskało wsparcie TPBA
(z planowanych 82 osób)

Mieliśmy bardzo bogatą ofertę wsparcia, np. w ramach bonu mieszkaniowego uczestnik mógł otrzymywać w okresie sześciu miesięcy, co miesiąc, 700 zł refundacji kosztów opłat za mieszkanie.

Źródło: wywiad z przedstawicielką partnerstwa

W okresie realizacji Projektu przyjęto 146 uczestników, w tym dziewięć osób z niepełnosprawnością. 82 osoby nabyły kompetencje w trakcie indywidualnie dobieranych szkoleń. Zatrudnienie po wsparciu udzielonym uczestnikom Projektu znalazło 16 osób.

Zależało nam, aby uczestnicy budowali swoją sieć wsparcia społecznego w dzielnicy – konkretnie w Nowym Porcie. Wspólne wyjścia integracyjne pozwalały im znajdować sobie znajomych, integrowali się, czuli się jak u siebie w tej dzielnicy. Wiadomo, że posiadanie takich relacji, znajomości, kontaktów bardzo pozytywnie pomaga w sytuacjach kryzysowych, trudnych.

Źródło: wywiad z przedstawicielką partnerstwa

Rekomendowane wsparcie usługami integracji społecznej

Poniższa tabela 5 prezentuje rodzaje wsparcia w ramach usług aktywnej integracji dla osób w kryzysie bezdomności, wykorzystywane w Projekcie przez TPBA, oraz rekomendowane modelowe wsparcie w ramach usług aktywnej integracji dla tych osób.

Tabela 5. Wykaz oferowanego i rekomendowanego modelowego wsparcia dla osób w kryzysie bezdomności

Oferta wsparcia dla osób w kryzysie psychicznym, które dotyka problem wykluczenia społecznego	Wsparcie oferowane w projekcie przez TPBA	Modelowe wsparcie rekomendowane przez TPBA
1. Kursy zawodowe	x	x
2. Szkolenia kompetencyjne	x	
3. Doradztwo zawodowe	x	
4. Aktywizacja zawodowa migrantów	x	
5. Staże zawodowe	x	
6. Superwizja pracy	x	
7. Wsparcie mieszkaniowe	x	
8. Wsparcie specjalisty ds. mieszkalnictwa	x	x
9. Wsparcie w formie funduszu mieszkaniowego	x	x
10. Wsparcie psychoterapeutyczne	x	x
11. Asystentura	x	x

Źródło: Opracowanie własne TPBA

Wsparcie udzielane przez Stowarzyszenie WAGA

Stowarzyszenie WAGA oferowało różnorodne formy wsparcia, które motywowały do aktywizacji społeczno-zawodowej i odnalezienia się uczestników na rynku pracy zgodnie z ich potrzebami oraz posiadanymi kompetencjami. Oferowano kursy i szkolenia, doradztwo zawodowe, treningi umiejętności społecznych, płatne staże zawodowe, zwrot kosztów dojazdu, wsparcie psychologiczne, sesje coachingowe, fundusz wizerunkowy, mieszkaniowy, opiekuńczy i medyczny. Ponieważ Projekt cieszył się dużym zainteresowaniem, jego realizację przedłużono do 31 sierpnia 2023 r.

Z różnych form wsparcia skorzystało 90 osób, w tym 66 kobiet i 24 mężczyzn. Wszyscy zostali objęci opieką indywidualnej asystentki lub asystenta:

- 90% osób uczestniczących w Projekcie otrzymało wsparcie psycholożki i doradczyni zawodowej,
- 60% osób wzięło udział w różnych kursach, zarówno kwalifikacyjnych, jak i kompetencyjnych, które pomogły im w przekwalifikowaniu lub podniesieniu umiejętności i wiedzy,
- 30% osób ukończyło trzymiesięczne staże zawodowe, otrzymało stypendium, ubezpieczenie oraz zwrot kosztów dojazdu.

90 osób (wobec planowanych 68)
uzyskało wsparcie Stowarzyszenia Waga

Wsparcie dodatkowe, czyli: warsztaty umiejętności społecznych, coaching oraz poradnictwo w zakresie założenia działalności gospodarczej, zaoferowano 37 osobom. Z tzw. funduszy dodatkowych skorzystało 13 osób, które odbyły wizyty lekarskie, 13 osób otrzymało fundusz na poprawę wizerunku, trzy osoby otrzymały wsparcie finansowe w wynajęciu mieszkania, a dwie osoby skorzystały z odpłatnej opieki dla dziecka podczas odbywania stażu zawodowego.

Największym sukcesem jest znalezienie zatrudnienia dla 26 osób (skuteczność zatrudnieniowa jako wskaźnik: 29%). Zaznaczyć należy, że w projekcie wzięło udział sporo osób z doświadczeniem migracyjnym, głównie z Ukrainy.

Wyzwaniem była duża liczba osób z Ukrainy zgłaszających się po wsparcie i zapotrzebowanie na kursy języka polskiego – połączone ze wsparciem psychologicznym

Źródło: wywiad z przedstawicielką partnerstwa

Rekomendowane wsparcie usługami integracji społecznej

Rodzaje wsparcia w ramach usług aktywnej integracji dla osób oraz rodzin zagrożonych ubóstwem i wykluczeniem społecznym, wykorzystywane w projekcie przez Stowarzyszenie WAGA, oraz rekomendowane modelowe wsparcie w ramach usług aktywnej integracji dla tych osób przedstawia tabela 6.

Tabela 6. Wykaz oferowanego i rekomendowanego modelowego wsparcia dla osób oraz rodzin zagrożonych ubóstwem i wykluczeniem społecznym

Oferta wsparcia dla osób w kryzysie psychicznym, które dotyka problem wykluczenia społecznego	Wsparcie oferowane w projekcie przez WAGA	Modelowe wsparcie rekomendowane przez WAGA
1. Kursy zawodowe	x	x
2. Szkolenia kompetencyjne (np. język polski dla osób z Ukrainy)	x	
3. Trening umiejętności społecznych	x	x
4. Trening skuteczności osobistej		x
5. Trening umiejętności cyfrowych		x
6. Doradztwo zawodowe	x	x
7. Aktywizacja zawodowa migrantów	x	
8. Pośrednictwo pracy	x	
9. Staże zawodowe	x	x
10. Trener pracy	x	
11. Doradztwo ds. przedsiębiorczości	x	x
12. Doradztwo prawne		x
13. Wsparcie mieszkaniowe		x
14. Wsparcie psychoterapeutyczne		x

Oferta wsparcia dla osób w kryzysie psychicznym, które dotyka problem wykluczenia społecznego	Wsparcie oferowane w projekcie przez WAGA	Modelowe wsparcie rekomendowane przez WAGA
15. Wsparcie psychologiczne	x	x
16. Wsparcie terapeuty uzależnień		x
17. Wsparcie aktywizacyjne młodzieży		x
18. Asystentura	x	x
19. Animacja społeczna	x	
20. Wsparcie w formie funduszu wizerunkowego	x	
21. Wsparcie w formie funduszu zdrowotnego	x	
22. Coaching	x	
23. Opieka nad dziećmi podczas kursu/stażu	x	

Źródło: Opracowanie własne Stowarzyszenie WAGA

Wsparcie udzielane przez PSONI

Polskie Stowarzyszenie na Rzecz Osób z Niepełnosprawnością Intelleksualną Koło w Gdańsku (PSONI) realizowało działania projektowe w oparciu o zasoby Biura Integracji Zawodowej Osób z Niepełnosprawnością (BIZON).

Uczestnikom z niepełnosprawnością oferowano wsparcie zawodowe, psychologiczne i specjalistyczne. Prowadzono spotkania z zakresu doradztwa zawodowego, wsparcia psychospołecznego, animacji wsparcia środowiskowego oraz treningi pracy (próbki pracy).

Uważam, że dobrze się „wstrzeliliśmy” z ofertą wsparcia. Doskonale sprawdziły nam się zwłaszcza dwa narzędzia, czyli zatrudnienie wspomagane z trenerem pracy oraz animacja wsparcia środowiskowego. Animator to była taka osoba, która wychodziła z uczestnikiem w środowisko lokalne (kluby sąsiedzkie, wizyty lekarskie i w różnych instytucjach), rozwijaliśmy także przy okazji model kręgów wsparcia, w tym budowania relacji sąsiedzkich.

Źródło: wywiad z przedstawicielką partnerstwa

Uważam, że zrobiliśmy bardzo dobrą robotę, daliśmy radę pomóc różnorodnym klientom wdrażając innowacyjną metodę animacji wsparcia środowiskowego.

Źródło: wywiad z przedstawicielką partnerstwa

Polskie Stowarzyszenie na Rzecz Osób z Niepełnosprawnością Intelektualną
Koło w Gdańsku

Biuro Integracji Zawodowej Osób Niepełnosprawnych

ul. Jagiellońska 11, Gdańsk
697011969
bizon@psoni.gda.pl

„System aktywizacji społeczno – zawodowej w Gdańsku – komponent aktywnej integracji II”

JEŻELI:

- Szukasz pracy
- Posiadasz orzeczenie o niepełnosprawności
- Z innych powodów masz trudności ze znalezieniem bądź utrzymaniem zatrudnienia

Zapraszamy do udziału w projekcie!

Projekt współfinansowany z Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Pomorskiego na lata 2014-2020

OFERUJEMY:

Wsparcie zawodowe

Doradztwo zawodowe i pośrednictwo pracy.
Trening przedsiębiorczości.
Próbki pracy, praktyki oraz staże przy wsparciu trenera pracy.
Kursy/szkolenia podnoszące kwalifikacje.
Wsparcie w zatrudnieniu.

Wsparcie psychologiczne

Indywidualne/grupowe wsparcie psychologiczne w zakresie zwiększenia kompetencji społecznych w procesie aktywizacji zawodowej.

Wsparcie specjalistyczne

Specjalistyczne usługi wspierające - zlecane realizowane przez ekspertów i doradców.
Animacja wsparcia środowiskowego.

Fundusze Europejskie
Program Regionalny

Rzeczpospolita
Polska

URZĄD MARSZAŁKOWSKI
WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

Rysunek 1. Oferta wsparcia projektowego PSONI

Źródło: <https://www.facebook.com/profile.php?id=100063609185015&sk=photos>

Rekomendowane wsparcie usługami integracji społecznej

Poniższa tabela 7 prezentuje rodzaje wsparcia w ramach usług aktywnej integracji dla dorosłych osób z niepełnosprawnością (w szczególności niepełnosprawnością intelektualną, psychiczną, całościowymi zaburzeniami rozwojowymi oraz niepełnosprawnością sprzężoną) w wieku aktywności zawodowej, wykorzystywane w projekcie przez PSONI, oraz rekomendowane modelowe wsparcie w ramach usług aktywnej integracji dla tych osób.

Tabela 7. Wykaz oferowanego i rekomendowanego modelowego wsparcia dla osób z niepełnosprawnością

Oferta wsparcia dla osób w kryzysie psychicznym, które dotyka problem wykluczenia społecznego	Wsparcie oferowane w projekcie przez PSONI	Modelowe wsparcie rekomendowane przez PSONI
1. Kursy zawodowe	x	
2. Szkolenia kompetencyjne	x	
3. Doradztwo zawodowe	x	x
4. Pośrednictwo pracy	x	
5. Staże zawodowe	x	
6. Trener pracy/zatrudnienie wspomagane	x	x
7. Superwizja pracy	x	
8. Doradztwo ds. przedsiębiorczości	x	
9. Wsparcie psychologiczne	x	x
10. Animacja wsparcia środowiskowego	x	x
11. Specjalistyczne usługi wspierające	x	

Źródło: Opracowanie własne PSONI

6. O efektach Projektu

Analiza danych monitoringowych i sprawozdawczych dostarczonych przez poszczególnych partnerów Projektu pozwala wyciągnąć wniosek, iż został on zrealizowany z dużym sukcesem.

Osiągnięto wszystkie zaplanowane wskaźniki produktów i rezultatów. Co ważne, dla wszystkich przyjętych pięciu wskaźników był to poziom wyższy niż zakładano – znacznie przekroczono liczbę osób uczestniczących, objętych wsparciem.

Stan realizacji przyjętych wskaźników produktów i rezultatów założonych w Projekcie prezentuje tabela 8.

Tabela 8. Poziom osiągnięcia wskaźników projektowych

Nazwa wskaźnika	Wartość planowana		Wartość osiągnięta		Stopień realizacji (%)	
Wskaźnik produktu						
Liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym objętych wsparciem	Ogółem – 408		Ogółem – 466		Ogółem – 114,22	
	K – 208	M – 200	K – 310	M – 156	K – 149,04	M – 78,00
Liczba osób z niepełnosprawnościami objętych wsparciem	Ogółem – 62		Ogółem – 107		Ogółem – 172,58	
	K – 32	M – 30	K – 50	M – 57	K – 156,25	M – 190,00
Nazwa wskaźnika	Wartość planowana		Wartość osiągnięta		Stopień realizacji (%)	
Wskaźnik rezultatu						
Liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym <u>poszukujących pracy</u> po opuszczeniu projektu	Ogółem – 0		Ogółem – 466		–	
	K – 0	M – 0	K – 310	M – 156	–	–
Liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym <u>pracujących po opuszczeniu projektu, łącznie z pracującymi na własny rachunek</u>	Ogółem – 73		Ogółem – 115		Ogółem – 157,53	
	K – 40	M – 33	K – 74	M – 41	K – 185,00	M – 124,24
Liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym, które <u>uzyskały kwalifikacje lub nabyły kompetencje</u> po opuszczeniu projektu	Ogółem – 163		Ogółem – 286		Ogółem – 175,46	
	K – 83	M – 80	K – 207	M – 79	K – 249,40	M – 98,75

Źródło: Opracowanie własne na podstawie sprawozdań partnerstwa

Wskaźnik produktu dotyczący ogólnej liczby osób objętych wsparciem osiągnięto na poziomie 114%. Stopień realizacji wskaźnika dotyczącego udziału liczby osób z niepełnosprawnością wyniósł aż 173%.

I 466 osób uzyskało wsparcie

Różnice w planach i wykonaniu tych wskaźników produktu dotyczyły proporcji udziału kobiet i mężczyzn. Prawie dwukrotnie więcej wsparcia niż planowano udzielono mężczyznom z niepełnosprawnością. W ogólnej liczbie uczestników było mniej mężczyzn niż planowano (stopień realizacji 78%).

Stopień realizacji **wskaźnika rezultatu** dotyczącego liczby osób pracujących po opuszczeniu projektu, łącznie z pracującymi na własny rachunek, wyniósł blisko 158%. Najwyższy poziom wskaźnika rezultatu osiągnięto dla wskaźnika dotyczącego liczby osób, które uzyskały kwalifikacje lub nabyły kompetencje po opuszczeniu Projektu.

I 115 osób pracowało po opuszczeniu Projektu

Podsumowując, ogółem wsparcie w Projekcie uzyskało 466 osób, w tym 107 osób z niepełnosprawnością. Ogółem, po opuszczeniu Projektu, pracowało 115 osób.

I 286 osób uzyskało kwalifikacje lub nabyło kompetencje zawodowe

Ogólna liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym poszukujących pracy po opuszczeniu Projektu wyniosła 45.

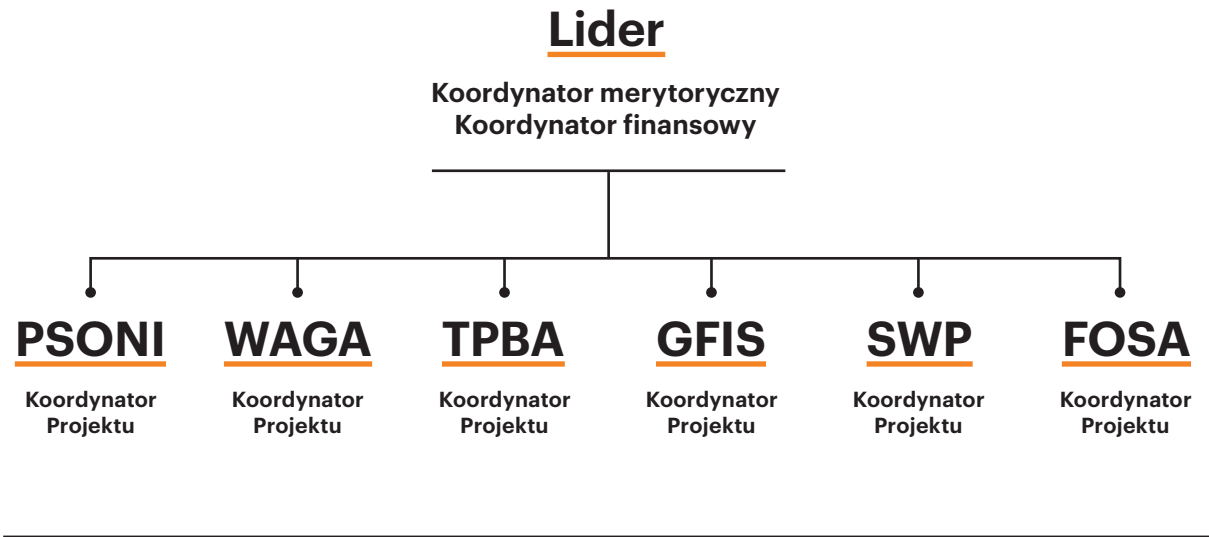

7. O zarządzaniu partnerstwem i Projektem

Partnerstwo zawiązano przed złożeniem wniosku o dofinansowanie. Przedstawiciele organizacji partnerskich uczestniczyli aktywnie w tworzeniu Projektu. Partnerów wybrano na podstawie posiadanej wiedzy i doświadczenia w pracy z osobami zagrożonymi ubóstwem i wykluczeniem społecznym. Partnerzy mieli już doświadczenie we wspólnym realizowaniu podobnego projektu pn. „Aktywizacja społeczno-zawodowa – mechanizm ZIT”, w latach 2017-2023 i z udziałem dziesięciu partnerów. Pierwszy projekt ZIT wniósł wiedzę i doświadczenie wykorzystywane w trakcie tego projektu.

Projektem zarządzano w oparciu o metodę PCM (Project Cycle Management). Kluczym organem zarządzającym partnerstwem była Grupa Zarządzająca. Pełniła funkcje nadzorcze, doradcze, kontrolne, podejmowała decyzje organizacyjne i strategiczne. Przedstawiciele Grupy Zarządzającej spotykali się co najmniej raz na kwartał. Nad finansami czuwał koordynator finansowy, wspierany przez osoby odpowiedzialne za rozliczenia u Partnerów. Funkcjonowały także grupy robocze, składające się z osób pracujących bezpośrednio z uczestnikami. Pozwalało to na dzielenie się doświadczeniami, omawianie losów uczestników i metod wsparcia.

Rysunek 2. Grupa Zarządzająca Partnerstwem

W ramach zarządzania Projektem na bieżąco prowadzono działania związane z jego realizacją – wdrażaniem zakresu zadań projektowych oraz monitoringiem i kontrolą.

Zarządzanie Projektem i partnerstwem obejmowało takie zagadnienia, jak:

- zarządzanie zasobami ludzkimi w Projekcie, w tym kształtowanie zasad i procedur funkcjonowania zespołu projektowego,
- zarządzanie komunikacją w Projekcie i pomiędzy partnerami, w tym określanie i wdrażanie mechanizmów gwarantujących terminowe oraz odpowiednie gromadzenie, rozprowadzanie, przechowywanie i przekazywanie informacji o Projekcie,

- zarządzanie czasem w Projekcie koncentrowało się na szczegółowym określaniu działań, ich kolejności, precyzyjnym szacowaniu zasobów oraz opracowywaniu harmonogramu zadań i etapów zaplanowanych we wniosku projektowym oraz kontroli harmonogramu,
- zarządzanie kosztami związane było z bieżącym planowaniem, szacowaniem, budżetowaniem i kontrolowaniem kosztów. Wymagało to stałego śledzenia wydatków i kontrolowania poziomu wydatkowania środków przez lidera oraz poszczególnych partnerów,
- zarządzanie ryzykiem koncentrowało się na rozpoznawaniu, analizowaniu oraz monitorowaniu i kontrolowaniu ryzyk w Projekcie.

Realizacja Projektu w partnerstwie z liderem z samorządu dawała nam dużą siłę w radzeniu sobie z różnymi problemami czy niejasnościami formalno-prawnymi. A zewnętrzne kontrole Projektu pokazały, że bardzo dobrze sobie radziliśmy z jego realizacją, dokumentowaniem i sprawozdawczością. Lider odciążał nas od podejmowania trudnych rozmów i negocjowania.

Źródło: wywiad z przedstawicielką partnerstwa

Osobiście czułam komfort, że liderem partnerstwa był samorząd. Bo samorządowe standardy pracy gwarantują dobry poziom pracy i zwiększają poczucie bezpieczeństwa.

Źródło: wywiad z przedstawicielką partnerstwa

Zarządzanie było równościowe, partnerskie, współodpowiedzialne w podejmowaniu decyzji i ponoszeniu konsekwencji. Mam dużą wdzięczność dla zespołu pracowniczek Wydziału Rozwoju Społecznego za świetne liderowanie tym projektem.

Źródło: wywiad z przedstawicielką partnerstwa

Wnioski z ewaluacji

Wyniki badania ewaluacyjnego potwierdzają, że Projekt był bardzo dobrze zarządzany zarówno przez lidera, jak i partnerów. Cele i działania Projektu wpisywały się w misję podmiotów, które go realizowały. Były spójne z ich priorytetowymi celami statutowymi i działaniami. Partnerzy mieli wspólną wizję Projektu i świadomość zmian, które chcieli osiągnąć wspierając osoby zagrożone ubóstwem i wykluczeniem społecznym. Wypracowane zasady funkcjonowania partnerstwa (regulowane umową partnerską) sprawdziły się w praktyce i były trafne z punktu widzenia osiągnięcia założonych w Projekcie efektów.

Realizatorzy mieli doświadczenie i wiedzę ekspercką z zakresu realizacji projektów partnerskich, międzysektorowych, i budowania współpracy wokół przedsięwzięć społecznych. Mieli także duże doświadczenie w zakresie realizacji projektów finansowanych ze środków publicznych, w tym dofinansowanych z funduszy unijnych. Realizatorzy umiejętnie korzystali z tych doświadczeń i dobrych praktyk z wcześniej zrealizowanych przedsięwzięć.

Realizacja uaktualnionych zadań merytorycznych projektu przebiegała prawidłowo i bez zastrzeżeń. Nie stwierdzono znaczących nieprawidłowości i uchybień, które mogłyby mieć wpływ na osiągnięcie zakładanych działań Projektu. Nieznacznym zmianom uległ harmonogram – termin zakończenia Projektu przez jednego z partnerów wydłużono o trzy miesiące. Nie miało to jednak istotnego negatywnego wpływu na wykonanie zadań i osiąganie zakładanych rezultatów, a wynikało ze zwiększenia liczby osób, którym udzielono wsparcia.

Projekt cieszył się bardzo dużym zainteresowaniem grup docelowych, co potwierdza wysoki poziom przekroczenia planowanych wskaźników projektowych. Realizatorzy w wywiadach podkreślali, iż duża liczba uczestników, zwłaszcza osoby z niepełnosprawnością, zgłaszała już po zakończeniu Projektu gotowość udziału w kolejnych działaniach wspierających ich na rynku pracy.

Za sukces projektu należy uznać fakt, iż udało się znacznie przekroczyć wykonanie planowanych wskaźników produktów i rezultatów. Wsparciem objęto 466 osób, w tym 107 osób z niepełnosprawnościami. Wskaźnik liczby osób pracujących po zakończeniu udziału w projekcie wyniósł 158%, a wskaźnik liczby osób, które uzyskały kwalifikacje lub nabyły kompetencje, przekroczone o 75%.

Szeroko wykorzystywano różne kanały promocji Projektu. Do współpracy zaproszono przedstawicieli różnych sektorów, zwłaszcza komercyjnego biznesu i podmiotów ekonomii społecznej. Zarządzanie komunikacją w Projekcie prowadzono poprawnie. Współpracownicy mieli informacje wystarczające, aby efektywnie wykonywać stojące przed nimi zadania. Również uczestnicy projektu byli odpowiednio poinformowani o przebiegu działań projektowych i obowiązkach wynikających z udziału w nich. Rozpowszechniano informacje o ofercie Projektu wśród potencjalnych uczestników wykorzystując social media, plakaty, kontakty osobiste oraz marketing szeptany. Realizatorzy podkreślali w wywiadach, że rekrutacja osób do Projektu nie napotykała większych trudności, poza początkowym okresem uruchomienia Projektu.

Realizatorzy zadbali o wysoką jakość nakładów:

- zatrudnili kompetentną kadrę merytoryczną, specjalistów różnych dziedzin oraz współpracowali z zewnętrznymi podwykonawcami wyróżnionymi w drodze konkurencyjności,
- wykorzystywali adekwatne do potrzeb i oczekiwań uczestników Projektu: wiedzę, doświadczenie oraz „know how”,
- udostępniali swoją przestrzeń oraz wyposażenie i materiały.

Kadra zaangażowana w zarządzanie Projektem, a także współpracownicy oferujący wsparcie dla uczestników, mają duże doświadczenie w realizacji projektów, podczas których podejmowane są kompleksowe działania ukierunkowane na wsparcie osób zagrożonych ubóstwem i wykluczeniem społecznym. Przyjęta w Projekcie struktura zarządzania zasobami ludzkimi sprawdziła się w praktyce.

Projekt dobrze zaplanowano pod kątem kadrowym – struktura organizacyjna była adekwatna do potrzeb wynikających z wymagań formalnych. Zespół projektowy był zróżnicowany kompetencyjnie. Miał różny staż pracy i doświadczenie, co sprzyjało sprawnej realizacji działań i skuteczności w osiąganiu zakładanych efektów wspierania uczestników Projektu.

Współpraca z koordynatorami Lidera oceniana była przez partnerów bardzo dobrze. Podkreślano dobrą komunikację, zaangażowanie, organizację, elastyczność i kompetencje, co ułatwiało pracę kadry merytorycznej. Zwracano uwagę na dobrze funkcjonujące kwestie formalno-prawne, chwalono osoby pilnujące rozliczeń projektowych.

Grupa Zarządzająca skutecznie zarządzała ryzykiem w Projekcie, na bieżąco je monitorując, analizując i w razie potrzeby dokonując odpowiedniej interwencji. Planowanie ryzyka wynikało bezpośrednio z harmonogramu Projektu oraz realizacji poszczególnych działań opisanych we wniosku o dofinansowanie.

Trudności, które pojawiły się w trakcie realizacji, to ograniczenia wynikające z trwającej pandemii COVID-19. Kwarantanny i izolacje powodowały problemy z rekrutacją uczestników oraz wpływały na częstsze absencje.

Kolejnym niemożliwym do przewidzenia czynnikiem ryzyka mającym wpływ na przebieg Projektu było rozpoczęcie wojny w Ukrainie i pojawienie się ogromnej fali uchodźców wojennych. Oznaczało to dla partnerów konieczność modyfikacji zaplanowanych działań i rozszerzenie wsparcia projektowego również na osoby z doświadczeniem migracyjnym.

Wyzwaniem dla lidera i partnerstwa był także fakt rezygnacji z udziału i odstąpienia od realizacji Projektu w 2022 roku jednego z partnerów, tj. Stowarzyszenia Wolna Przedsiębiorczość. Pozostali partnerzy, po uzgodnieniach z Urzędem Marszałkowskim, przejęli na siebie wykonanie zadań i wskaźników przypisanych do tego partnera.

Przyjęty sposób monitorowania postępów prac projektowych sprawdził się w praktyce. Wyniki badania ewaluacji końcowej potwierdzają, iż realizacja zadań merytorycznych i zarządczych projektu przebiegła prawidłowo.

Wydatki Projektu realizowano zgodnie z uaktualnionym planem działań, budżetem i harmonogramem płatności oraz rozliczano terminowo. W początkowym etapie wyzwaniem dla niektórych partnerów okazała

się kwestia rozliczania wkładu własnego rzeczowego i finansowego do Projektu, co ostatecznie udało się jednoznacznie określić i bez dalszych przeszkód rozliczać wydatki oraz koszty.

Projektowe zarządzanie jest na trwałe wpisane w sposób działania wszystkich siedmiu realizatorów Projektu. To konsekwencja ich wieloletniego doświadczenia w pracy metodą projektową i realizacji przedsięwzięć projektowych w oparciu o wystandaryzowane narzędzia oraz procesy. Wiedza i umiejętności kadry lidera Projektu – znajomość określonych metod zarządzania Projektem, potwierdzona praktyką, miała decydujący wpływ na skuteczne wdrażanie Projektu. Tym samym można stwierdzić, że dojrzałość projektowa partnerstwa była wysoka, a zarządzanie partnerstwem i Projektem prowadzono na bardzo dobrym poziomie.

Opracowanie, kontakt

Urząd Miejski w Gdańsku
Wydział Rozwoju Społecznego
ul. Kartuska 5
80-103 Gdańsk

tel.: +48 58 323 67 00
e-mail: wrs.gdansk.gda.pl

Projekt graficzny i skład

workshop91

www.gdansk.pl/zdrowie-i-pomoc-rodzinie

Egzemplarz bezpłatny

GDAŃSK

